

SỰ KHẢI THỊ CỦA ĐỨC CHÚA JÊSUS CHRIST

Cảm ơn, rất nhiều, Anh Neville.

Xin mời ngồi.

² Tôi tin có người đã từng nói, rằng, “Tôi vui mừng khi người ta nói với tôi rằng, ‘Chúng ta hãy đi vào nhà của Chúa.’”

³ Bây giờ, chúng ta rất tiếc rằng chúng ta không có chỗ, hay chỗ ngồi, cho tất cả những người có mặt, và có lẽ sẽ gia tăng suốt tuần tới, vì có nhiều người đến, nghe về buổi nhóm.

⁴ Nhưng lý do cho thời gian đặc biệt này là điều mà chúng ta sẽ...Trên lòng tôi Đức Thánh Linh đã đặt sự cảnh báo này về sự nhận thức tội lỗi, rằng, “Hội thánh trong ngày này nên có Sứ điệp này.” Bởi vì, tôi tin rằng đó là những Sứ điệp nổi bật nhất của Kinh Thánh, bởi vì nó mặc khải Đấng Christ ở trong Hội thánh Ngài vào lúc này.

⁵ Thế thì, không ai có thể có đức tin hay biết họ đang làm gì, hoặc họ đang đi đâu, trừ khi họ có vài, điều gì đó dựa trên ý tưởng và đức tin của họ. Do đó, nếu lời Kinh Thánh đã bày tỏ Đấng Christ cho chúng ta trong những ngày sau rốt này, và tình trạng của thời đại, thì điều đó sẽ thật tốt cho chúng ta để—để nghiên cứu Nó và nhận ra chúng ta đang ở đâu.

⁶ Bây giờ, chúng ta—chúng ta rất tiếc rằng nhà thờ chúng ta không rộng hơn, chúng ta đang hi vọng một ngày nào đó sẽ có được điều ấy.

⁷ Và trong bốn ngày vừa qua này, đặc biệt, nghiên cứu về điều này dựa trên phân lịch sử của—của Sách Khải huyền, tôi rơi vào những việc mà tôi chưa bao giờ nghĩ thật sự đã từng xảy ra. Và thậm chí nó mang đến cho tôi một—một cảm giác rằng, sau *Bảy Thời Đại Hội Thánh* này, mà tôi đã xuyên suốt điều đó, tôi muốn có một loạt bài khác như vậy đưa ra “việc—việc Hội thánh thật và hội thánh giả,” với nhau, và chỉ qua lịch sử và lời Kinh Thánh.

Như có lần tôi đã cố gắng đưa ra, trên một bài giảng, lấy “gốc Nho thật và gốc nho giả,” được tìm thấy trong Kinh Thánh. Và chúng ta thì...

⁸ Chúng ta sẽ cố gắng kiếm một số ghế, trong lúc tôi đang nghĩ về những người đang cố gắng tìm chỗ ngồi. Và chúng ta sẽ lấy, cố gắng lấy, thêm một số ghế nữa, cố gắng làm cho đầy các chỗ phía sau đây, và ngoài kia, và một số nữa ở chung quanh, để chúng ta có thể ngồi vài người nữa trong suốt các buổi nhóm.

⁹ Bây giờ, về điều này, tôi muốn hỏi mỗi người trong các bạn ai là người thật sự quan tâm về những điều này, sẽ—sẽ đến mỗi lần mà chúng ta sẽ—sẽ giải thích Nó. Và tôi sẽ không đảm trách, hay tôi đã suy nghĩ chính tôi...[Băng trống—Bt.]...chịu trách nhiệm...[Băng trống.]...Sách Khải huyền vĩ đại này về...[Băng trống.]...Bảy Thời đại Hội thánh. Nhưng tôi đang nghiêm chỉnh tin cậy vào Đức Chúa Trời, vì—vì để bày tỏ điều đó cho tôi đúng như tôi đến với nó.

¹⁰ Lịch sử tự nhiên, mà là của sự...được lấy ra từ những sử gia nổi tiếng nhất mà tôi biết về. Tôi đang đặt trong phòng nghiên cứu của tôi, ngay bây giờ, khoảng năm hay sáu bài bình luận, *Hai Ba-by-lôn* của Hislop, *Sách Về Những Người Tử Vi Đạo Của Foxe*, và những quyển sách quan trọng khác; như Tiên Giáo hội nghị Nicene, khoảng bốn quyển sách về điều đó, chừng bốn trăm trang mỗi cuốn. Và ở đó Giáo hội nghị Nicene, và tất cả lịch sử mà chúng ta có thể. Bởi vì, đằng sau điều này, từ cuốn băng ghi âm từ tính, chúng ta sẽ viết một lời dẫn giải về Bảy Thời đại Hội thánh, để gởi đi khắp thế giới, mà chúng ta có thể, bởi vì chúng ta đang ở trong những ngày sau rốt. Chúng ta hiện ở kỳ cuối cùng.

¹¹ Điều đó chưa bao giờ hé ra trong lòng tôi quá nhiều cho đến khi sự—sự bầu cử vừa qua, và rồi tôi thấy chúng ta đã ở đâu. Rồi Đức Thánh Linh bắt đầu bày tỏ cho tôi, để—để cảnh báo dân sự, và đặt để điều này. Và tôi không thể thực hiện nó trong một—một nhà thờ như thế này, một cách đầy đủ. Và rồi nếu tôi ngồi xuống và chỉ viết quyển sách...Tôi cảm thấy rằng nếu tôi đến bục giảng, và sự hà hơi của Đức Thánh Linh giữa những tín đồ Đấng Christ đã đến trên tôi, để giúp đỡ tôi, thế thì tôi sẽ được đầy đủ hơn để viết sách lúc đó, sau khi tôi đã lấy nó ra từ băng ghi âm,

vì ở đó chúng ta sẽ có được sự hà hơi của nó. Những quyển sách, dĩ nhiên, sẽ được hầu như sắp xếp lại cho mạch lạc một chút, bởi vì, ở trong này, chúng ta đưa vào những sự việc mà chúng ta không thể đưa vào sách. Và thế thì chúng ta...Và chúng ta mất quá nhiều thì giờ về sự chúng ta tự lặp lại, hay là tôi làm thế. Và rồi, trong quyển sách, hết thảy sẽ được sắp xếp lại cho có trật tự. Nhưng chúng ta sẽ cố gắng có được tất cả điều đó, ở chừng mực chúng ta có thể, trên những băng ghi âm.

12 Bây giờ, những cuốn băng, mỗi đêm, văn chương và vân vân, những chàng trai sẽ có nó ngay ở đó ngoài tòa nhà.

13 Bây giờ, tôi có lẽ không thể mỗi đêm, như chúng ta đã tự đưa lên cố gắng vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, để—để mang đến bảy Sứ điệp hội thánh này, hay Bảy Thời đại Hội thánh, trong bảy đêm; mất mỗi đêm, một thời đại. Như, tối thứ Hai, Ê-phê-sô; tối thứ Ba, Si-miêc-nơ; tối thứ Tư, Bẹt-găm; tối thứ Năm, Thi-a-ti-rơ; tối thứ Sáu, Sạt-đe; và tối thứ Bảy, Phi-la-đen-phi; và sáng Chúa nhật và tối Chúa nhật, Lao-đi-xê, thời đại hội thánh mà chúng ta đang sống. Đưa ra lịch sử của hội thánh nguyên thủy, và những—và những trước giả và những sử gia, và các thiên sứ của thời đại đó, và—và các sứ điệp, và diễn tiến của hội thánh, như nó đã trải qua cho đến lúc này.

14 Và thật là kinh ngạc để thấy cách mỗi lời tiên đoán của lời Kinh Thánh đó đụng vào sự vững chắc với lịch sử như thế nào, thật chính xác, với ý tưởng về điều đó. Thậm chí nó làm chính tôi sửng sốt rất nhiều, cho đến, ngày hôm qua, tôi đã đọc cho tới khi cảm thấy như mắt tôi đang sưng lên. Và tôi đi ra và tôi nói với vợ, “Anh chưa bao giờ mơ về nó là cách đó.” Hiếu không? Nó thật tuyệt vời biết bao!

15 Và bây giờ, đôi khi, tôi không thể làm xong hết một sứ điệp trong một đêm, thưa hội thánh, sứ điệp cho hội thánh. Và nếu tôi không thể nói hết nó, vào buổi tối, thì sáng hôm sau lúc mười giờ. Sẽ được thông báo mỗi đêm, cho những ai muốn đến và nghe phần còn lại của nó, bởi vì chúng ta sẽ, cố gắng, hiểu được nó trên băng ghi âm. Thế thì tôi sẽ có những buổi nhóm từ mười giờ, vào buổi sáng, cho đến trưa, vào ban ngày, để cố gắng hiểu được nó,

phần còn lại của sứ điệp, vì họ có thể nắm bắt nó trên băng ghi âm. Không...

¹⁶ Chúng ta đã thông báo rằng sẽ không có những buổi nhóm chữa lành nào, bởi vì chúng ta đang cố gắng giữ dưới sự giải bày tiên tri về Kinh Thánh. Thế thì, chúng ta vừa mới có một buổi nhóm chữa lành ở đây. Rồi sau khi những buổi nhóm này chấm dứt, thì chúng ta sẽ có những buổi nhóm chữa lành lại ở nơi đó.

¹⁷ Nhưng bây giờ tôi—tôi muốn làm cho điều này thật rõ ràng, để mọi người có thể nhớ, rằng bây giờ, ở trong đây, nó có thể làm cắt đứt và lôi kéo, và khiến tất cả chúng ta bị lay động dữ dội. Nhưng tôi có trách nhiệm, không vì—không vì điều gì khác ngoài sự rao giảng Lời. Điều đó, chỉ thế thôi. Chỉ—chỉ giữ đúng với Lời. Và nhiều lần nó có thể, trong những thời đại hội thánh này, có thể phản ánh dựa trên giáo phái của người nào đó. Và nếu nó làm thế, điều đó không có nghĩa là với sự thô bạo. Nó—nó chỉ đang tuyên bố những gì lời Kinh Thánh đã nói, và sự khải thị tôi có về Nó. Và nếu anh em nghĩ tôi sai trong điều đó, thế thì đừng giữ điều đó để chống lại tôi, chỉ cầu nguyện cho tôi để Đức Chúa Trời sẽ tỏ cho tôi thấy những gì đúng, vì tôi chắc chắn muốn được đúng.

¹⁸ Và rồi một điều khác, nhận thức rằng trách nhiệm mà tôi có, trong—trong một buổi nhóm như thế này, mà sự dạy dỗ dân sự, mà Đức Thánh Linh sẽ bắt tôi chịu trách nhiệm về những lời tôi nói trên bục giảng này. Vì thế anh em thấy chúng ta đến gần điều này nghiêm chỉnh như thế nào. Bây giờ, chúng ta...

¹⁹ Tôi hẳn đã nói điều này ra ở nơi nào khác. Nhưng, hiện tại nó đang được giảng dạy, thế thì trong chúng ta... Từ trong những buổi nhóm truyền bá phúc âm, mỗi người trong chúng ta có một ý tưởng hay—hay là sự phân biệt, hoặc giống như đã có suốt thời đại, và chúng ta có những giáo hội của chính mình, và những gì mà giáo hội chúng ta đã dạy chúng ta, và những gì chúng ta tin. Chúng ta... Tôi không thích đi vào nhà thờ của người nào khác, hay ở giữa những người như thế, và nói điều gì đó ngược lại với những gì mọi người đã được dạy. Vì, rốt cuộc, tôi đã cố gắng rõ ràng để làm cho những tuyên bố của tôi mà một...

²⁰ Nếu một người là tín đồ Công giáo, và anh ta đang phụ thuộc vào Giáo hội Công giáo để được cứu rỗi, thì người ấy hư mất. Nếu anh ta là tín đồ Báp-tít, dựa vào Giáo hội Báp-tít, thì người ấy hư mất. Hay một tín đồ Ngũ Tuần, tín cậy Giáo hội Ngũ Tuần để được cứu mình, thì người đó hư mất. Nhưng... Bất cứ giáo hội nào! Nhưng nếu cá nhân đó đang yên nghỉ trang trọng trên đức tin vào công việc đã hoàn tất của Đấng Christ tại Đồi Sọ, thì người ấy được cứu, tôi không quan tâm người đó thuộc giáo hội gì. Bởi vì, “Bởi đức tin mà anh em được cứu, và điều đó bởi ân điển.”

²¹ Bây giờ, đôi khi, trong sự làm điều này, thế thì tôi sẽ nghĩ, trong tòa nhà bé nhỏ của chính tôi ở đây mà chúng ta đã bắt đầu cách đây nhiều năm, chỉ với một đồng bê-tông cũ cùng các thứ, và nó hầu như là nơi thiêng liêng đối với chúng ta. Chúng ta ghét nó, thật sự ghét thấy nó thay đổi, theo một phương diện nào đó, bởi vì đây là nơi đầu tiên Đức Chúa Trời bắt đầu gặp gỡ với chúng ta, khi chúng ta thậm chí không có được cái nền cho nó. Nhưng nó—nó phải đi đến một chỗ bây giờ đến nỗi nó đang bắt đầu cũ kỹ, và chúng ta đang có chương trình xây—xây dựng ở đây, chất đầy khối đá này với một nhà thờ ở đây.

²² Vậy thì, cho đến lúc đó, tôi cảm thấy rằng khi tôi trở lại cánh đồng truyền giáo, nơi đó tôi sẽ không làm tổn thương anh em và, hay là, những sứ điệp và vân vân, lúc đó nó cho tôi quyền phát biểu quan điểm của riêng tôi, ra—ra từ của tôi...ra từ bục giảng ở đây. Và vì thế nếu anh em nói, “Tôi đã được dạy khác một chút,” tôi sẽ...Và thế thì, trong điều này, chúng ta chỉ mời người nào mà muốn đến. Hiểu không? Không có ai bảo trợ nó, hay bất cứ chuyện gì. Chính là đèn tạm ở đây. Và bất cứ ai muốn đến, thì thật sự hoan nghênh đến. Cứ đến ngay. Vì thế tôi mời các bạn mang theo Kinh Thánh của mình, mỗi buổi nhóm, và mang theo giấy bút.

²³ Và bây giờ, với tất cả những bài chú giải và vân vân, tôi không thể đưa ra tất cả các quyển sách. Vì vậy tôi chỉ viết, viết xuống, mỗi lần, trên giấy ở đây, những ghi chú ngắn từ lịch sử và những chú giải, và vân vân, để tôi có thể có khả năng chỉ đọc nó từ những—những ghi chú ở đây, thay vì có quyển sách và lật qua các trang. Tuy nhiên, khi nó đến với lời Kinh Thánh, chúng ta

sẽ sử dụng Kinh Thánh. Và lúc đó trong lời giải luận, tôi sẽ giải thích; hay lịch sử, sử gia nào mà đã nói điều đó, và vân vân. Thế thì trong... Dĩ nhiên, trong sự kiện về quyển sách sắp đến, ồ, thế thì chúng ta có thể xếp loại nó đúng đắn, và có thể làm mọi việc thật ổn thỏa.

²⁴ Bây giờ, chúng ta sẽ làm mọi việc mà chúng ta có thể để bắt đầu sớm và ra về càng sớm như có thể được. Sẽ có tám ngày, những buổi nhóm, Chúa nhật cho đến Chúa nhật.

²⁵ Sáng nay tôi đang bắt đầu chương 1 của Khải huyền, của Sách Khải huyền. Và Khải huyền chia thành ba phần. Và ba chương đầu là những gì chúng ta sẽ bàn tới trong tám ngày này. Vì, một thời đại hội thánh có thể chiếm mất một tháng. Nhưng chúng ta sẽ chỉ phải đụng vào những chỗ nổi bật, như chúng ta gọi nó. Thế thì khi bạn có quyển sách, nó sẽ được viết ra, trong đó chi tiết hơn.

²⁶ Bây giờ, Khải huyền, ba chương đầu, liên quan với Hội thánh, rồi Hội thánh biến mất. Chúng ta thấy Nó không còn nữa cho đến lúc cuối cùng. Từ Khải huyền chương 1 đến 3, là Hội thánh; Khải huyền chương 4 đến 19, là Y-sơ-ra-ên, một dân tộc; và 19 đến 22, là cả hai, với nhau. Và những bệnh dịch và những cảnh báo, và vân vân, lúc cuối cùng! Đưa vào trong ba phần. Hiếu không? Và chúng ta đang lấy ba chương đầu tiên, gắn liền với Hội thánh, và thời đại hội thánh mà chúng ta đang sống trong.

²⁷ Vậy thì, trước tiên, nó có thể dường như khô khan bởi vì chúng ta phải đi trở lại và làm một nền tảng. Tôi đã cầu nguyện và nghiên cứu, và làm mọi việc mà tôi có thể, cố gắng để—để có cảm nhận về Đức Thánh Linh, mà cách để sắp đặt điều này, hầu cho dân sự sẽ thấy nó, và để các bạn có thể, trong sự nhìn thấy nó, được soi sáng và khiến các bạn đến gần hơn với Đấng Christ, vì chúng ta hiện ở thời cuối cùng.

²⁸ Và thật là điều kỳ diệu như vậy, khi tôi nghiên cứu lịch sử, để tìm thấy hội thánh đã bắt đầu như thế nào, và nó đã bị nhỏ bật ra ngoài như thế nào, và điều gì đã thế chỗ, và để thấy Dòng dõi nhỏ bé đó của Đức Chúa Trời di chuyển qua mỗi một trong những thời đại đó; hoàn toàn đi ra, gần như, vào một chỗ.

29 Bây giờ, tối mai, chúng ta sẽ bắt đầu, và có một—có một—một biểu đồ ở đây; không phải một biểu đồ, nhưng một cái bảng đen, mà tôi muốn hầu như dạy điều đó từ cái bảng đen. Tôi tin giáo viên trường Chúa nhật, một trong họ, có bảng đen. Tôi thấy nó ở phía sau. Tôi sẽ phải có một người trông coi mang nó lên, đặt nó ở phía trước, để tôi có thể dùng bảng đen đó để dạy, và viết nó ra để anh em sẽ tin chắc chắn. Và anh em có thể vẽ nó trên giấy của mình, vân vân, và hiểu nó kỹ càng hơn như chúng ta có thể mang nó đến.

30 Nhưng tôi muốn chỉ nói điều này trước khi bắt đầu: Để thấy sự bắt đầu của thời đại hội thánh, và thấy cách các sứ đồ, những sự dạy dỗ, cùng những điều họ đã dạy dỗ như thế nào, và những nguyên tắc của Kinh Thánh; và rồi để thấy hội thánh đó, gần như lớp sứ đồ thứ hai, bắt đầu biến mất dần như thế nào, sự giảng dạy thật, chân chính; lớp thứ ba, sự đi ra khỏi; bởi lớp thứ tư, nó mờ nhạt dần rồi trở thành một—một hội thánh hâm hâm, hội thánh đã sanh ra một hội thánh hâm hâm.

31 Và rồi một Hội thánh đầy dẫy Thánh Linh! Mà, tôi nói điều này đây sự kính trọng tôn kính đối với tín ngưỡng của mọi người. Từ ban đầu, cho tới lúc này, Hội thánh thật, chân chính là Hội thánh ngũ tuần. Điều đó đúng. Đức Chúa Trời đã để dành riêng ra Hội thánh này.

32 Và tôi thường tự hỏi, khi Chúa Jêsus đưa ra nhận xét, phán, “Hỡi bầy nhỏ, đừng sợ, ấy là ý tốt của Cha các ngươi ban cho các ngươi nước trời.” Tôi thường tự hỏi điều đó có nghĩa gì, nhưng bây giờ tôi hiểu điều đó.

33 Tuần trước chúng ta đã có buổi nhóm ở Shreveport, Louisiana, một buổi nhóm thuộc linh lớn nhất tôi từng đi vào, trong đời sống tôi. Shreveport!

34 Tôi đã...Tôi đã có kỳ nghỉ hai ngày, và tôi đi xuống Kentucky với Anh Wood ở đây, một trong những chấp sự, hay đúng hơn, trị sự của hội thánh, để đi săn. Chúng tôi đi vào khu rừng.

35 Tôi đã bắn con sóc trước tiên. Và tôi nói, “Tôi sẽ chỉ chờ đợi,” bởi vì người nào đó đi qua với một vài con chó. Và tôi nói, “Tôi sẽ chỉ chờ đợi cho đến khi những con sóc lại ra khỏi những cái

lỗ. Chúng leo lên cây, trong những cái lỗ, và trốn bấy giờ.” Tôi nói, “Khi chúng đi ra...Tôi sẽ ngồi ở đây và chờ đợi.” Bởi vì, trời thật lạnh và đầy sương, và lỗ tai đang nóng lên. Và, bạn biết đó, những—những ngọn gió rét buốt thấu xương thổi qua trũng. Tôi nói, “Tôi sẽ chỉ chờ đợi cho đến khi những con sóc lại quay ra.”

³⁶ Ngồi xuống chờ không lâu, đến khi Đức Thánh Linh phán, “Hãy đứng dậy, và đi lên chỗ mà người gọi là ‘trũng của người thích thể thao.’ Ở đó Ta sẽ phán với người.”

³⁷ Và tôi đi lên đến nơi này mà tôi đã đặt tên “trũng của người thích thể thao.” Bởi vì, lý do tôi tự đặt tên, cho những trũng kia, để tôi biết mình đang ở chỗ nào. “Trũng người thích thể thao,” là vì chúng có...Tôi đi vào đó và thấy mười sáu con sóc chuột đang ở trên cây; bắn một số sóc giới hạn, để số còn lại của chúng ở đó, và đi ra. Và đó là thể thao, làm như thế. Vậy nên tôi gọi nó là, “trũng của người thích thể thao.”

³⁸ Và Ngài đã nhắc cho tôi, “Nơi mà người gọi là ‘trũng của người thích thể thao.’” Không phải Ngài đã gọi thế, nhưng tôi đã gọi như thế.

³⁹ Rồi tôi đi lên trên ở đầu của chỗ trũng đó và ngồi dưới cây sồi trắng, và chờ đợi khoảng nửa giờ, và chẳng có điều gì xảy ra. Tôi nằm xuống trên mặt đất, nằm sấp mặt xuống đất, giơ đôi tay ra. Sau đó Ngài đã phán với tôi.

⁴⁰ Và khi Ngài phán, những Lời mà Ngài đã bày tỏ cho tôi, về chính lời Kinh Thánh này mà chúng ta đang đến đây sáng nay, tôi chưa bao giờ thấy nó trước đây, trong suốt cuộc đời tôi.

⁴¹ Và rồi khi tôi đến Shreveport, Louisiana, một người đàn bà là một người nữ có ân tứ, tên là Bà Shrader...

⁴² Cách đây nhiều năm, khi Thiên sứ của Chúa gặp tôi ở đây dưới sông, lần đầu tiên, và xuất hiện trong Ánh Sáng đó, và những Lời mà Ngài đã phán ra ở đó; mười một năm sau, khi tôi đi vào một buổi nhóm, người đàn bà này đã đứng lên và nói tiếng lạ và thông giải. Nó giống như từng lời một mà Thiên sứ đã phán.

⁴³ Và cũng người đàn bà này, khi tôi đi vào đền thờ tại...hay tại nơi ở Shreveport mà chúng ta đã vào, Đền tạm Sự Sống, Đức

Thánh Linh vận hành trên người đàn bà đó và nói từng lời mà Ngài đã phán với tôi trên đồi ở đó. Rồi Thánh Linh bắt đầu vận hành và ban cho sự thông giải, những việc báo trước bằng sự khải thị, bằng lời tiên tri, những việc mà sẽ xảy ra trong buổi nhóm đêm sau, và không lần nào không đúng.

⁴⁴ Trước khi xảy ra điều đó, người đàn bà ấy đứng lên trong buổi nhóm, một bà tín đồ Báp-tít đến đó không biết mình có thể làm gì. Và bà đã đứng lên giữa buổi nhóm và Đức Thánh Linh giáng trên bà, và bà bắt đầu nói tiếng lạ, một phụ nữ Báp-tít từ Giáo hội Báp-tít Đầu tiên ở Shreveport. Và rồi bà không biết mình đã làm gì. Và sau đó, trước khi bà có thể nói bất cứ điều gì, Đức Thánh Linh ban sự thông giải, nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, “Trong vòng ba tháng, sẽ có Thần của Môi-se, Ê-li, và Đấng Christ, hầu việc trong đền tạm này.” Nó đã xảy ra ở đó, một cách hoàn hảo.

⁴⁵ Một tín đồ Báp-tít từ Meridian, Mississippi, đã bắt đầu đặt tay trên tủ lạnh của mình, để lấy cái gì đó trong tủ lạnh ra, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời đến trên anh. Và người đó đã nói tiếng lạ, mà không biết mình đang làm gì. Và trước khi anh hiểu...có thể hiểu những gì mình đang làm, Đức Thánh Linh phán lại và phán, “Hãy đi đến Shreveport, Louisiana. Đây tớ Ta sẽ nói cho người làm gì.”

⁴⁶ Và anh đến đó, nói, “Tôi không hiểu điều này; chưa bao giờ xảy ra trước đó.” Ồ, chao ôi!

Chúng ta đang sống trong thời cuối cùng ngay trước khi Chúa Tái lâm.

⁴⁷ Hội thánh nhỏ đó đã luôn luôn trong số ít người, Ngũ Tuần. Tôi không đang muốn nói những tín đồ giáo phái Ngũ Tuần. Tôi không muốn nói điều đó. Nhưng, những người với kinh nghiệm ngũ tuần! Ngũ tuần không phải là một tổ chức. Ngũ tuần là một kinh nghiệm đi với bất cứ ai muốn. Công giáo, Do Thái, người mới nhập Hội, Giám Lý, Báp-tít, “Bất cứ ai muốn, hãy để người đó đến.” Nó là một kinh nghiệm mà cá nhân...Đức Chúa Trời không làm việc với giáo phái, Ngài cũng không giải quyết đến các dân Ngoại như một—một chủng tộc hay một dân tộc. Ngài quan tâm đến những cá nhân, “Bất cứ ai muốn.” Hãy để cho người đó là da

trắng, da đen, da vàng, da nâu; Giám Lý, Báp-tít, Tin Lành, Công giáo, bất kể người đó là gì, “Hãy để người ấy đến,” bất cứ ai. Tôi rất vui Ngài đã làm nó theo cách đó. Tôi...

48 Giống như anh chàng đó đã từng nói, “Tôi thích Ngài nói điều đó hơn là gọi tên tôi, ‘Hãy để William Branham đến,’ bởi vì có thể có nhiều hơn một William Branham. Nhưng khi Ngài đã phán, ‘Bất cứ ai,’ tôi *biết* rằng đã nhận lấy tôi.”

Vì thế đó là cách hết thảy chúng ta có thể cảm thấy, “Bất cứ ai muốn, hãy để người ấy đến.”

49 Bây giờ, tôi biết có nhiều người chờ bên ngoài đây trong những khách sạn và nhà trọ, họ đến từ khắp nơi trên thế giới. Hiểu không? Có nhiều người ở đây từ nước Ireland và các nơi khác, chờ đợi những buổi nhóm này. Nhưng tôi không thể nắm bắt điều đó ngay bây giờ. Tôi muốn dành thời giờ cho điều này, anh em hiểu.

50 Khi tôi trở lại sau những chuyến đi này, tôi sẽ luôn luôn trở lại để có—để có một người nào đó để hầu việc, vì họ giữ những chức vụ. Nhưng ngay bây giờ chúng ta phải để họ đi bởi vì Đây.

51 Bây giờ, chỉ một điều trước khi chúng ta bắt đầu Sách này. Ban đầu là một Hội thánh Ngũ Tuần. Hội thánh Ngũ Tuần đó đã đi ra trong quyền năng của Thánh Linh và đã viết Sách Công vụ. Lớp thứ hai, nó bắt đầu thoái hóa, hội thánh trở nên hình thức. Thời đại hội thánh thứ hai, nó hình thức thật sự, nhưng Hạt giống nhỏ đó của Ngũ Tuần, thuộc linh đó giữ để được tiếp tục. Rồi nó đi vào một chỗ của những thời kỳ tối tăm, trong khoảng một ngàn bốn trăm mấy năm, của sự bách hại tối tăm. Thời đại Ngũ Tuần ngăn ngừa đó cứ sống qua điều đó. Nó đã sống sót như thế nào, đừng hỏi tôi. Chính là bàn tay của Đức Chúa Trời, điều duy nhất mới có thể đã làm điều đó.

52 Bởi vì, người ta đã ghim chặt chúng xuống, để làm trụ. Và đã lấy nhiều người và đề lên họ một—một khúc cây, và lấy những cái móc gỗ và đóng vào chân họ, và để cho thú vật, những con chó, ăn thịt họ từ sau lưng, lôi nội tạng họ ra, ngay trước khi họ chết. Người ta đem những phụ nữ, cắt bộ vú của họ ra, bằng kéo như *thế*, vú phải của họ, và để họ đứng và chịu đựng máu

cứ chảy ra, cho đến khi sự sống của họ không còn nữa. Mang những đứa bé từ những người mẹ có thai và để cho chó và heo ăn, trong khi họ đang nhìn vào chúng. Cho đó là Cơ-đốc giáo; nhưng Kinh Thánh dạy, và Chúa Jêsus phán, “Sẽ xảy ra rằng người ta sẽ giết các người, mà nghĩ họ đang hầu việc Đức Chúa Trời.” Hiểu không?

53 Và bây giờ điều đó đã bò xuống cho đến thời đại khác. Rồi cuối cùng nó lộ ra. Vậy thì chúng ta để ý khi hội thánh bắt đầu đi ra trong sự cái chánh. Nó đã bị nhổ bật ra và nhổ bật ra, từ lúc đó, và đi ra khỏi Thánh Linh, đi ra ngoài Thánh Linh, sa ngã cho đến thời đại cuối cùng khi nó sẵn sàng để tự củng cố và làm thành hình tượng con thú.

54 Nhưng Thánh Linh thân mến đó sẽ sống trong lòng của dân sự cho đến khi Chúa Jêsus đến. Nó phải như vậy. Hãy nhớ điều đó trong trí.

55 Chúng ta sẽ vẽ nó ra trên các bản đồ, lấy lịch sử cùng mọi việc, và chỉ ra cho bạn điều đó là chính xác cách đó. Hãy để bạn, tự lấy lịch sử, và đọc điều đó. Thấy những gì Kinh Thánh đã nói, và rồi những gì lịch sử đã nói. Thấy nó gắn liền với nhau thật chính xác như thế nào.Ồ!

56 Cầu mong tất cả chúng ta thật sự không coi điều này như là một bài diễn thuyết, nhưng xin cho chúng ta nghiêm trang, nghiêm trang nhận lấy sự cảnh báo của Đức Thánh Linh và cầu nguyện, ngày và đêm. Đừng để điều gì khiến bạn ngưng sự cầu nguyện.

57 Chúng ta đi vào, và đào sâu cuộc đời của những người vĩ đại trước kia ở đó, cách họ đã hi sinh như thế nào. Bạn sẽ thấy mình đã làm điều nhỏ bé biết bao. Đôi lúc làm tôi tự cảm thấy hổ thẹn, chúng ta phải có mọi thứ quá dễ dàng như thế nào, còn họ đã có mọi sự quá khó khăn. “Đi lưu lạc,” Phao-lô đã nói trong Hê-bơ-rơ 11, “mặc những da chiên và da dê, đau khổ và bệnh tật, thiếu thốn.” Lời chứng của chúng ta đứng lên bên cạnh của họ sẽ là gì? Nó sẽ đứng bên cạnh điều đó như thế nào? Và chúng ta đã có mọi thứ quá dễ chịu.

58 Bây giờ, thật sự tôn kính, trước khi chúng ta mở Sách ra, tôi muốn hết thấy chúng ta, ai có thể, hãy đứng lên một lát để cầu nguyện. Giờ này với sự chân thành của lòng mình, hãy thở bằng lời cầu nguyện cho...với Đức Chúa Trời.

59 Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Dựng trời và đất, Tác Giả của Sự sống Đời đời, và Đấng Ban Cho mọi ân tứ tốt lành và trọn vẹn. Chúng con muốn cầu xin Ngài, Chúa ôi, trước hết, xin tha thứ cho hết thấy chúng con về những sự lãnh đạm của chúng con, và tội lỗi của chúng con cùng những sự vi phạm của chúng con chống lại Ngài, và chống lại nhau và các anh em mình.

60 Cầu xin cho thì giờ ngắn ngủi sắp đến với nhau này không chỉ soi sáng cho linh hồn của chính chúng con, mà xin cho nó còn soi sáng chúng con trong đường lối như vậy, và cảm hóa chúng con, đến nỗi chúng con sẽ đi nói cho những người khác. Xin cho đây là lúc hành động, kết hợp với Thân thể trọn vẹn của Đấng Christ và sẵn sàng cho sự Cất lên.

61 Lạy Cha là Đức Chúa Trời, không chỉ bằng cảm giác của chính mình con, biết rằng đây tớ Ngài, cùng hết thấy những đây tớ khác, thì thiếu sót trong công tác vĩ đại này. Sự nhận thức những con người vĩ đại, đã chết như thế nào, đã cư mang trong lòng họ để cố gắng bày tỏ điều Này, hay chú giải về sự Khải thị vĩ đại; rồi chúng con nhận thấy rằng chúng con, thiếu sót, nhiều hơn họ. Nhưng Ngài là sự đầy đủ của chúng con.

62 Và con cầu nguyện, lạy Cha trên Trời, để Ngài sẽ làm điều gì đó đặc biệt trong suốt thời gian này, để Đức Thánh Linh sẽ cai trị trong mỗi lòng. Xin cất bì môi để nói và tai để nghe. Và khi hết thấy điều này chấm dứt, chúng con dâng nó cho Ngài, xin cho chúng con bước đi ra dưới ngưỡng cửa nhà này, nói rằng, “Thật tốt cho chúng con được ở đây. Đức Thánh Linh đã phán với chúng con trong khi chúng con đang ngồi đây. Và bây giờ chúng con xác định tất cả điều chúng con có thể làm khi Ánh Sáng chiều tối đang chiếu soi.” Xin nhậm lời, Chúa ôi.

63 Xin cho, trong suốt buổi nhóm này, khiến cho quý ông và quý bà nắm giữ, một cách mới mẻ. Cầu xin Ngài dấy lên những người nói tiếng lạ, người thông giải tiếng lạ. Xin Ngài dấy lên những ân tứ nói tiên tri. Dấy lên những thầy giảng, những mục sư, những

nhà truyền bá tin lành, vân vân, để Hội thánh có thể được soi sáng. Xin đẩy lên những nhà truyền giáo để đi vào những đồng ruộng nơi xa kia và sanh ra Phúc âm vinh hiển này. Bất cứ nơi nào Lời sẽ đi, xin cho Nó rơi vào chỗ đất tốt, sinh ra gấp trăm lần, vì chúng con tin rằng chúng con ở vào thời đại cuối cùng. Sự hoàn tất đã gần rồi.

⁶⁴ Xin nhậm những điều này, Cha ôi. Và trên hết mọi sự, vào lúc này, Chúa ôi, xin Ngài giúp đỡ con, người có nhu cầu. Vì con cầu xin điều đó, như con giao chính mình cho Ngài vì những buổi hầu việc này, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

[Một chị em nói tiếng lạ. Một anh em đưa ra sự thông giải—Bt.]

⁶⁵ Lạy Đức Chúa Trời Quyền Năng, Đấng đã khiến Chúa Jêsus sống lại từ kẻ chết, chúng con rất vui mừng biết rằng Thánh Linh Ngài đang ngự giữa chúng con. Luôn luôn là Ngài đứng và không bao giờ sai trật một lời. Và bây giờ, Cha ôi, xin chứng thực hơn nữa Lời Ngài khi chúng con đọc, vì sự vinh hiển Ngài. Và xin cho mọi tấm lòng, như Ngài đã phán, “Hãy chuẩn bị và sẵn sàng, vì sẽ có điều gì đó đến.” Nó có thể là dân sự sẽ nhận lãnh lời cảnh báo cuối cùng của họ để trở lại từ những điều mà họ làm bây giờ, để đến với con đường đúng đắn. Chúng con cảm ơn Ngài, Đức Chúa Trời Thánh Khiết, như Danh Con Ngài, là Đức Chúa Jêsus. A-men.

⁶⁶ Bây giờ giở ra tới Sách Khải huyền, chương 1. Bây giờ, trước hết, tôi muốn đọc ba câu đầu của Khải huyền.

Sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ, mà Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài, đặng đem tỏ ra cùng tôi tớ Ngài những điều kíp phải xảy đến; và Ngài đã sai thiên sứ Ngài đến và tỏ những điều đó cho Giăng tôi tớ Ngài:

Là kẻ đã làm chứng về lời Đức Chúa Trời, và chứng có của Đức Chúa Jêsus Christ, và cho mọi...về mọi điều mà người đã thấy.

Phước cho kẻ đọc, cùng những kẻ nghe những lời tiên tri này, và giữ theo những điều đã được viết ra đây: vì thì giờ đã gần rồi.

⁶⁷ Như tôi đã nói trước đây, bây giờ, trong việc này chúng ta sẽ cố gắng đưa ra sự phân tích nhỏ bây giờ về Sách, theo lịch sử và vân vân. Và mỗi lần anh em thấy tôi tham khảo với những trang mà tôi đã viết ra đây, nó là điều tôi đã lấy ra từ những bài chú giải và vân vân.

⁶⁸ Bây giờ, trước giả của Sách này là Giảng, Thánh Giảng thiêng liêng, đã viết cho những thế hệ tương lai (A). (B) Trực tiếp gửi cho bảy thiên sứ của bảy thời kỳ khác biệt của thời đại Cơ-đốc giáo, một thời đại từ thời của các sứ đồ đến sự Đến của Chúa. Và sự... bây giờ, những thời đại xuất hiện kế tiếp nhau, mỗi thời đại, từ khi sự thăng thiên của Chúa chúng ta cho đến sự Đến của Ngài lần nữa. Mỗi thời đại hội thánh được mô tả về tình trạng thuộc linh của nó. (E) Mỗi thời đại hội thánh có thể thấy chính mình bằng lời Kinh Thánh của nó và lời nói thiêng liêng đối với họ. Khi Thánh Linh nói, mỗi thời đại có thể tự nhìn thấy mình. Mỗi thời đại sanh ra nhánh Nho thật của Đấng Christ, nữ đồng trinh Khôn ngoan. Và mỗi thời đại hội thánh sanh ra nhánh nho được thắp vào, là nữ đồng trinh khờ dại.

⁶⁹ Các sử gia đồng ý, đây là đời sống của Giảng. Giảng đã sống những năm cuối đời tại thành phố Ê-phê-sô và chết ở đó. Ông đã ở trên đảo Bát-mô, vào lúc ông viết Sách, Khải huyền. Nó không phải là câu chuyện về cuộc đời ông, nhưng là câu chuyện về Đấng Christ trong các thời đại tương lai. Hiểu không? Nó là lời tiên tri. Không phải đời sống của Giảng, không phải đời sống Đấng Christ, nhưng nói tiên tri về một thời đại sắp đến. Nó không phải lời phát biểu có tính tiên tri của ông; nhưng, là sự tôn cao của Chúa, một cách uy nghiêm. Nó không phải sự Khải thị của Thánh Giảng thiêng liêng, nhưng là sự Khải thị của Đấng Christ là Chúa.

⁷⁰ Nó là Sách cuối cùng trong Tân Ước, tuy nhiên nó cho biết về sự bắt đầu và sự kết thúc của các thời đại dân ngoại của Phúc âm. Đã có các học giả Kinh Thánh đồng ý.

⁷¹ Những thư tín gửi cho bảy thời đại hội thánh được viết, có tính cách tiên tri, với những thời đại tương lai. Phao-lô đã viết về đời sống và sự vinh hiển của bảy hội thánh hiện có trong thời của ông. Giảng đã viết về đời sống và sự vinh hiển của bảy hội thánh trong tương lai, mà Giảng đã gửi trực tiếp đến cho bảy mục

sư hay bậy sứ giả cùng tất cả các Cơ-đốc nhân dưới ảnh hưởng bậy thiên sứ khác nhau này.

72 Bây giờ, Sách Khải huyền, bây giờ chúng ta sẽ lấy, khi chúng ta phân tích điều này sáng nay và tối nay. Và chúng ta sẽ cố gắng để ra về lúc mười một giờ hay mười một giờ ba mươi, gần như thế, và rồi bắt đầu lại vào tối nay lúc bảy giờ.

73 Bây giờ nội dung của chương 1 này. Câu thứ 1, nó—nó thật sự nói về Chính mình, bởi vì đó là sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ. Câu thứ 2, Thánh Giăng thiêng liêng là người chép và là tôi tớ. Câu thứ 3, những phước hạnh được thông báo. Câu thứ 4 đến câu thứ 6, lời chào với hội thánh. Câu thứ 7, sự thông báo. Câu thứ 8, Thần Tánh tối cao của Đức Chúa Jêsus Christ. Câu thứ 9 đến câu thứ 20, Khải tượng trên đảo Bát-mô.

74 Và, cũng vậy, câu thứ 14 và 15 mô tả sự vinh hiển gấp bảy lần của Ngài về Thân vị Ngài. Ồ, đẹp thay khi chúng ta thấy Đấng Christ trong những thân vị vinh hiển gấp bảy lần của Ngài về sự...sự hiện hữu gấp bảy lần của những thân vị Ngài, trong sự phục sinh vinh hiển Ngài.

75 Bây giờ, danh hiệu mô tả bản chất.

Sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ,...

76 Không phải sự khải thị của Thánh Giăng thiêng liêng, nhưng sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời.

77 Bây giờ, từ ngữ Hi Lạp về *sự khải thị* là *apocalypse*, mà có nghĩa là “sự vén màn.” Và tôi đang lấy từ đó và nghiên cứu nó. Nó có nghĩa, sự khải thị, là với...Giống như một điêu khắc gia, đã làm một bức tượng vĩ đại, và người ấy bao phủ nó bằng tấm màn. Và sau đó người ấy đến và giật tấm màn này về phía sau và để lộ ra những gì người ấy đã giấu bên dưới. Nó không còn bị che phủ nữa.

78 Và Sách này không còn che phủ, quá nhiều, Thân vị của Đức Chúa Jêsus Christ. Tuy nhiên, nó chắc chắn nói về Thần tánh của Ngài và thân vị vinh hiển gấp bảy lần của Ngài, và cũng nói về những việc mà Ngài hiện có, như Thầy Tế Lễ, Vua, và vân vân. Nhưng nó là sự mặc khải về tương lai những công việc của Ngài trong bảy thời đại hội thánh của Ngài sắp đến. Nó...

⁷⁹ Khi Chúa chúng ta còn ở trên đất, các môn đồ đã hỏi Ngài, và nói, “Thưa Thầy, có phải lúc này Ngài sẽ khôi phục lại vương quốc cho Y-sơ-ra-ên không?”

⁸⁰ Và Chúa Jêsus đáp, “Kỳ hạn hay ngày giờ là việc các người chẳng nên biết.” Và không ai nên biết. Phán, “Ngay cả Con,” cho đến bây giờ, “đã không biết.”

⁸¹ Nhưng sau sự chết, sự chôn, và sự sống lại của Ngài, và thăng thiên trong miền Vinh hiển, Ngài đã tiếp nhận tương lai Hội thánh từ Đức Chúa Trời. Rồi Ngài trở lại, mang Sứ điệp này đến cho Hội thánh, và Sứ điệp này về sự Ngài đến và tình trạng của các hội thánh của Ngài qua từng Thời đại.

⁸² Ngài không thể làm điều đó trước khi sự chết, chôn, và phục sinh của Ngài, vì Ngài chưa biết điều đó. Nhưng anh em để ý lời Kinh Thánh đọc ở đây thế nào không?

Sự khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ, mà Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài (Đấng Christ),...

⁸³ Cách mà Đức Chúa Trời là Cha đã ban sự Khải thị cho Con Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ như thế nào. Và Ngài đã sai thiên sứ của Ngài đến với Giăng, để biểu thị những điều này mà đã có; đã có, hiện có, và sẽ có. Ồ, nó được sắp đặt thật tốt đẹp thay!

⁸⁴ Bây giờ, trong thời đại vĩ đại sắp đến này mà Giăng đã thấy! Bây giờ, những điều này, sự Khải thị này được ban cho ông, nghiêm túc, để vén lên mục đích đặc biệt của Đấng Christ, Ngài sẽ là gì và giống như thế nào, trong mỗi thời đại. Đó là lý do tôi đã nói, sáng nay, hãy chú tâm về Hội thánh thật. Hội thánh thật đã bắt đầu vào Ngày lễ Ngũ Tuần.

⁸⁵ Không có nhà thần học, học giả Kinh Thánh, hay sử gia nào, có thể từng nói rằng nó đã bắt đầu vào thời của Martin Luther, Wesley, thời đại Công giáo, hay thời đại nào khác. Nó đã bắt đầu vào lễ Ngũ Tuần. Đó là lễ khai mạc của Hội thánh. Đó là sự bắt đầu. Vì thế, cho nên, trong sự tranh luận với bất cứ người nào, đứng tại cánh cửa đó của Ngũ Tuần, và họ không thể đi nơi nào khác.

⁸⁶ Thật giống như đưa con thỏ vào một cánh đồng. Bạn biết mọi cái lỗ ở đâu, vì thế bạn bắt nó ngừng lại. Nó sẽ phải đi ngay trở lại cùng một chỗ mà nó đã đi vào.

⁸⁷ Ồ, đó là cách, bất cứ ai nói về các hội thánh và các thời đại hội thánh, cùng các công việc của Đức Thánh Linh, anh em sẽ phải trở lại với sự bắt đầu, nguyên thủy. Nó phải trở lại với chỗ đó bởi vì Đức Chúa Trời vô hạn, và Ngài có quyền tuyệt đối. Do đó, sự hiện hữu Ngài vô hạn, Ngài không thể làm điều gì ở *đây*, và làm điều gì trái ngược với nó, ở trên *đây*. Ngài phải làm mỗi lần như Ngài đã làm nó lần đầu tiên.

⁸⁸ Như Phi-e-rơ đã nói, vào ngày của...khi dân Ngoại đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, ông nói, “Chúng ta có thể từ chối nước, khi thấy rằng họ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh giống như chúng ta đã làm lúc ban đầu chẳng?”

Chúa Jêsus, khi Ngài còn sống trên đất, đã phán và nói, “Nó...”

⁸⁹ Một số người đến hỏi, “Có phải theo luật pháp dành cho chúng tôi, có thể bỏ vợ vì bất cứ lý do gì không?”

⁹⁰ Chúa Jêsus phán, “Ngài đã tạo nên người nam, đã tạo nên người nữ. Vì mục đích này một người nam sẽ...”

Người đó thưa, “Nhưng Môi-se đã cho phép chúng tôi viết tờ ly dị.”

Chúa Jêsus phán, “Từ lúc ban đầu đã không phải vậy.”

⁹¹ Hãy trở lại với ban đầu. Do đó, nếu chúng ta định nói về thời đại hội thánh, chúng ta phải đi trở lại với lúc ban đầu, để qua một bên mọi lời tuyên bố mà bất cứ người nào đã làm trải qua thời đại đó.

⁹² Đây là Sách chính thức nhất của bất cứ Sách nào trong Kinh Thánh. Đây là Sách duy nhất mà Đấng Christ đóng ấn của Ngài trên. Nó bắt đầu với lời chúc phước và kết thúc bằng lời nguyện rửa. “Phước cho kẻ nào đọc.” Và, “Đáng rửa sả cho kẻ nào bớt bất cứ điều gì của Nó.”

⁹³ Nó là Sách duy nhất mà Đấng Christ đã viết, chính Ngài, của toàn bộ Kinh Thánh. Mười Điều Răn, Ngài đã viết bằng ngón tay

Ngài. Đúng thế. Người Do Thái đã giữ điều đó. Và, ngày nay, nó là sách—sách Khải huyền.

⁹⁴ Và nếu Sa-tan ghét Sách nào trong Kinh Thánh, thì đó là sách Khải huyền. Có hai...Nó ghét toàn bộ lời Thánh Kinh, và chính là toàn bộ các sách của Kinh Thánh. Nhưng, nếu bất cứ điều gì, mà nó ghét nhất, thì đó là sách Khải huyền và Sáng thế ký. Bởi vì, Sáng thế ký nói về sự bắt đầu. Khải huyền bày tỏ những gì sẽ xảy ra cho nó trong ngày cuối cùng. Sẽ bị trói lại một ngàn năm; sau đó nó, cùng tiên tri giả, và con thú, sẽ bị quăng, sống, vào Hồ Lửa.

⁹⁵ Và nó sẽ tấn công Sách Sáng thế ký dựa trên đó là—đó là độ đáng tin cậy. Nó sẽ nói, rằng, “Điều đó không đáng tin.” Và nó sẽ khuấy động tâm trí của nhiều người. Hãy để ý chỗ ma quỷ bị vạch mặt, Sách Sáng thế ký hay Sách Khải huyền, sách đầu tiên và sách cuối cùng.

⁹⁶ Và Sách Khải huyền có nhiều biểu tượng trong đó hơn tất cả các Sách còn lại trong Kinh Thánh. Nó có nhiều biểu tượng hơn bởi vì nó là Sách của lời tiên tri. Nó là Sách tiên tri. Do đó nó phải được hiểu bởi tầng lớp tiên tri. Sách Này không có nghĩa dành cho mọi người. Hầu như, không ai có thể hiểu nó. Sách Này được dành cho một lớp người nào đó. Lật qua trong Phục truyền, Nó nói, “Những sự giấu kín thuộc về—về—về Chúa.” Điều đó đúng. Và Ngài bày tỏ cho chúng ta, là con cái Ngài, những điều giấu kín. Vì thế nó không hợp với...

⁹⁷ Tâm trí xác thịt không thể hiểu thấu những điều vĩ đại của lời Kinh Thánh, bởi vì đối với họ đó là điều ngu dại. Nhưng đối với những ai là người yêu mến Lời Đức Chúa Trời, thì đó là Sách được viết ra cho họ, cho Hội thánh. Sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ, “Cho hội thánh tại Ê-phê-sô, cho Hội thánh Si-mi-ê-nơ, cho hội thánh, cho các hội thánh,” qua các thời đại. Sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ cho Hội thánh. Tôi thích điều đó.

⁹⁸ Và để ý, nó cũng là sự hoàn thành của những lời Kinh Thánh, sự hoàn thành trọn vẹn. Và về phương diện địa lý nó được đặt đúng chỗ, ở cuối quyển Kinh Thánh. Sự Khải thị toàn bộ sự việc đã đặt ở phía sau đây với một sự chúc phước cho ai đọc Nó và nghe Nó, với sự rửa sả cho người nào thêm hay bớt điều gì. Nó là

kinh sách hoàn toàn, ồ, sự tuyệt đối. Không điều gì có thể được thêm vào Nó. Và khi một người cố bớt bất kỳ điều gì ra khỏi Nó, hay thêm điều gì vào Nó, Đức Chúa Trời phán Ngài sẽ lấy phần như vậy ra khỏi Sách Sự Sống. Hiểu không? Ngài sẽ lấy phần của người đó ra khỏi Sách, nếu người đó thêm vào Nó.

⁹⁹ Do đó, khi chúng ta thấy sự Khải thị đa dạng của Chúa chúng ta, Ngài là ai, Ngài là gì, nếu bất cứ người nào sẽ thêm điều gì vào Đó hay bớt đi điều gì ra khỏi Nó, thì đó là một lời tiên tri giả. Nhiều người đã cố gắng nói họ có gì đó trẻ hơn Thế. Nhưng Đó là sự Khải thị trọn vẹn của Chúa Jêsus trong thời đại hội thánh của Ngài và trong Ngày của Ngài, một sự Khải thị của Chúa chúng ta.

¹⁰⁰ Bây giờ—bây giờ, *sự vén màn*, từ ngữ Hi Lạp, điều gì đó được che giấu, không bày-... “sự bày tỏ” Đấng Christ.

Bây giờ, câu tiếp theo, chúng ta thấy, trong câu thứ 2.

¹⁰¹ Câu thứ 1 là sự tiết lộ Đấng Christ, sự Khải thị, hay sự vén lên. Ồ! Thật thời đại cuối cùng và sự Chúa Tái lâm được vén-... đã bị che phủ, đối với các sứ đồ! Họ đã đặt câu hỏi, nhưng người duy nhất đã sống có sự Khải thị. Và ông vẫn, không hiểu điều đó, bởi vì lịch sử chưa được thực hiện lúc đó.

¹⁰² Vậy thì, lịch sử của Sách này, hay bối—bối cảnh của Sách này, được trực tiếp gởi cho bảy hội thánh ở Tiểu Á, đã có lúc đó. Nó được trực tiếp gởi cho bảy hội thánh đó. Có nhiều hơn bảy hội thánh đó, vào thời đó. Nhưng mỗi hội thánh của những hội thánh đó đều có tầm quan trọng, có ý nghĩa về nét đặc trưng trong hội thánh đó, mà sẽ đi theo nó qua suốt thời đại ấy, nét đặt trưng của hội thánh đó. Như hội thánh Ê-phê-sô, nó có sự tiêu biểu riêng. Si-mi-êc-nơ, Bê-t-găm, và rời đến, Phi-la-đen-phi, mỗi hội thánh trong những hội thánh đó đều có một nét đặc trưng trong nó, mà sẽ xuất hiện trở lại trong những thời đại sẽ đến. Ồ! Nếu bạn có thể chỉ...

¹⁰³ Người nào có thể thấy sự—sự áp dụng thuộc linh của Kinh Thánh và có thể nói rằng họ đã không được thần cảm? Chính hành động của bạn, chính động cơ, chính những mục đích của con người, ồ, nó chứng minh rằng lời Kinh Thánh được thần cảm,

để thấy Đức Chúa Trời áp dụng những điều đó như thế nào. Chỉ những gì bạn làm, ở đây, là một hình bóng của điều gì đó.

¹⁰⁴ Giống như Áp-ra-ham dâng Y-sác, con trai duy nhất của ông; một hình bóng về Đức Chúa Trời ban cho Con Ngài, hàng trăm năm sau. Cách mà Giô-sép đã bị bán và nhốt trong tù, bị anh em mình ghét và được cha người yêu như thế nào; Chúa Jê-sus, trong hình bóng đó. Thánh Linh đã hành động qua Giô-sép như thế nào, một con người, và được xếp loại đời sống Đấng Christ đơn giản, một cách hoàn hảo. Cách mà, Đa-vít, Con của Đa-vít ngồi trên cùng một ngọn núi. Khi Đa-vít bị chối bỏ như một vị vua và đi lên trên đồi, Núi Ô-li-ve, nhìn xuống, khóc lóc, như một vị vua bị chối bỏ; vài trăm năm sau đó, Con vua Đa-vít cũng leo lên đồi ấy, như một Vua bị chối bỏ, và khóc cho thành Giê-ru-sa-lem. Thánh Linh ở trong hình bóng và hình thức đó. Ồ!

¹⁰⁵ Thế thì bạn có thể thấy Hội thánh ngũ tuần quan trọng đó trong những ngày sau rốt này không? Bạn có thể thấy Đức Chúa Trời khai mạc nó như thế nào vào Ngày lễ Ngũ Tuần không? Thánh Linh đó sẽ tồn tại trong Hội thánh qua mọi thời đại.

¹⁰⁶ Họ đã trở nên hình thức và lãnh đạm. Họ phải có một giáo phái. Họ phải kết hợp giáo hội và nhà nước với nhau, và cuối cùng họ đã làm điều đó và gây ra hàng trăm năm bị bách hại. Rồi, sự Cải chánh, họ đi ra. Và mỗi năm, người ta cắt bỏ dần Thánh Linh và thêm vào xác thịt, cắt bỏ Thánh Linh và thêm vào bản tánh xác thịt, cho đến nỗi bây giờ họ thật sự sẵn sàng làm lại điều đó lần nữa. Chúng ta đang sống trong những giờ kết thúc, cuối cùng này, sự hoàn thành hội thánh. Chúng ta đang ở trong thời Phi-la-đen-phi...hay Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê.

¹⁰⁷ Bây giờ, chương thứ 1, câu 1, giới thiệu với—với Giảng. Vậy thì, ai là người chép? Giảng. Giảng. Nó không phải là sự khải thị của Giảng, và chúng ta biết rằng không phải thế, bởi vì nó là sự Khải thị của Đức Chúa Jê-sus Christ. Ông là người chép sách này, ông được chọn từ một sứ đồ. Và Sách này chính Nó bày tỏ sự việc mà nó đã có, Đức Chúa Jê-sus Christ, với người mà Ngài đang khải thị.

¹⁰⁸ Và nó đã được gởi cho...“Và Ngài đã sai thiên sứ Ngài tỏ điều này cho Giảng.” Chúng ta không biết ai là thiên sứ. Kinh Thánh

không nói ai là thiên sứ. Nhưng chúng ta biết đó là một vị tiên tri, bởi vì Kinh Thánh sau đó nói, rằng, “Ta Jêsus đã sai thiên sứ Ta đến đặt tỏ ra những điều này mà kíp phải xảy đến.”

109 Thế thì chúng ta thấy rằng khi Giăng bắt đầu thờ lạy thiên sứ đó, thiên sứ nói, “Đừng làm vậy.” Khải huyền 22, tôi tin là vậy. Và người nói, “Vì ta là bạn tôi tớ với anh em người và các đấng tiên tri.” Đó có thể là Ê-li. Đó có thể là một trong các đấng tiên tri. Giăng là một sứ đồ. Nhưng tiên tri này đã được sai đến.

110 Và Giăng, là một sứ đồ, hãy nhìn xem tính chất những thư tín còn lại của ông, chứng minh rằng đó không phải Giăng đã viết sách nó, bởi vì nó không có tính chất giống như Giăng. Hãy lấy Giăng Nhất, Giăng Nhì, vân vân, và đọc nó. Và hãy xem tính chất của thư đó, rồi xem lại tính chất của sách này. Giăng là trước giả và là sứ đồ, nhưng đây là thần linh của một đấng tiên tri. Nó là một người khác, hoàn toàn. Thấy không? Không phải bản viết của Giăng. Không phải là sự khải thị của Giăng. Nó chính là sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ về Đức Chúa Trời với các hội thánh. Và nó đã có...Giăng chỉ là người viết lại, người sao chép, và—và Sách công bố giống như vậy.

111 Vậy thì, nó không phải được gửi cho Giăng. Nó được gửi cho Hội thánh. Đúng thế. Giăng, vào lúc đó, là mục sư của hội thánh Ê-phê-sô. Và vậy thì Sách được gửi cho Giăng...hay cho hội thánh, không phải cho Giăng.

112 Bây giờ câu thứ 3, Ngài thông báo sự phước hạnh. Hãy lắng nghe điều này.

Phước cho kẻ đọc, cùng những kẻ nghe những lời tiên tri này, và giữ theo những điều đó mà đã viết ra đây: vì thì giờ đã gần rồi.

113 Giờ đã gần là lúc nào? Giờ mà những điều này xảy ra, khi sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ được hoàn thành trong mỗi thời đại hội thánh.

114 Vậy thì lý do Ngài đã viết điều đó như thế này. Nếu ông có thể đã nói, “Ồ, bây giờ, Ngài...” Họ đang trông đợi Ngài; nếu nó đã được khải thị, nếu Ngài...nó đã được khải thị cho Giăng, rằng Ngài sẽ đến ngay khi những hội thánh ấy đã xong. Đó là cách

Giăng đã nghĩ về nó. Nhưng nếu thế, những thời đại hội thánh, ngay khi chúng được hoàn tất, chúng đến...Nếu ông biết, nếu nó đã được mặc khải cho ông sẽ là kéo dài qua bảy thời đại hội thánh, nhiều ngàn năm, hay nhiều trăm năm, thế thì sẽ không phải là lý do để chờ đợi. Họ sẽ chỉ sống cho hết thời đại hội thánh của họ.

115 Do đó, Đức Chúa Trời đã phán điều đó, và nó đã không được bày tỏ ra cho họ. Nó không được mặc khải cho Martin Luther, những điều mà John Wesley biết về lời Kinh Thánh. Nó cũng không được khải thị cho những tín đồ Báp-tít, những gì người Ngũ Tuần biết về lời Kinh Thánh, bởi vì nó ở trong một thời đại khác. Một thời gian khác. Và Đức Chúa Trời khải thị những việc của Ngài chỉ trong từng thời. Ồ!

116 Anh em không thể trông bấp vào mùa xuân và đồng thời gặt cùng một lúc. Anh em trông hạt giống và nó phát triển tới chín muồi. Đức Chúa Trời trông Lời Ngài và rồi Nó lớn lên. Và chúng ta nhìn lại và nói, “Là Nó đấy.” Ồ, chắc chắn vậy, chúng ta thấy Lời này đến Lời khác đã được khải thị.

117 Bây giờ, “Phước,” Lời, sự thông báo về ơn phước, ở câu thứ 3, “cho những người đọc hay nghe những sự màu nhiệm của nó.”

118 Làm...tâm trí xác thịt lắng tránh nó, bởi tâm trí xác thịt không biết gì về nó. Không ngạc nhiên khi tâm trí xác thịt không biết gì về nó, bởi vì ấy là Sa-tan ở trong tâm trí xác thịt đó. Và Sa-tan bị vạch mặt, và Sa-tan không muốn chính nó bị vạch mặt.

119 Anh em để ý Sa-tan thật kinh khủng như thế nào khi nó nghĩ nó sẽ bị vạch mặt không? Hãy xem một trong những buổi nhóm. Hãy theo dõi hành động của dân sự. Anh em hãy nhìn xem, trên buổi nhóm. Ngay trước khi Sa-tan sẽ bị vạch mặt, trên một người nào đó, anh em có thể thấy gương mặt của họ đang thay đổi. Anh em thấy, họ không biết nghĩ gì. Thành linh, Đức Thánh Linh giáng xuống và vạch mặt con quỷ đó. Ồ! Nó ghét loại buổi nhóm đó. Đó là lý do chúng ta đã có một cuộc tranh chiến như vậy, bởi vì Lời của Đức Chúa Trời vạch trần ma quỷ. Hiểu không? Điều đó nói cho biết nó là gì.

120 Như anh em nói, “Người đàn bà này đang ngồi đây,” bởi thần cảm của Đức Thánh Linh, nói, “tên chị ấy là Cô Jones. Chị ấy đến từ A Gi đơ.” Điều đó làm điều gì? Nó lấy linh của chị ấy ra, mang nó đến một nơi.

121 “Làm sao anh biết tôi? Người đó không biết tôi, vì thế nó phải đến từ một linh nào đó. Loại linh đó là gì?”

“Đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời.”

“Bằng cách nào? Có việc gì với tôi?”

122 “Bà bị bệnh lao phổi, ung thư,” bất kể là bệnh gì, “nhưng LỜI CHÚA PHÁN VẬY...”

“Ồ!” Ồ, thật Sa-tan ghét điều đó làm sao, bởi vì Linh đó phơi trần Nó ra.

123 Vậy thì, tâm trí xác thịt trở mắt nhìn, nói, “Đọc được tâm trí, chuyên thần giao cách cảm.” Họ không biết. Điều đó là ngu dại với họ.

124 Nhưng với những ai biết Nó là gì, ồ, thật là phước hạnh biết bao! Nó là gì? Một sự khải thị. Sự khải thị của ai? Của người đứng trên bục giảng chẳng? Của Đức Chúa Jêsus Christ trong thời đại hội thánh cuối cùng này, đang khải thị chính Ngài như Ngài đã hứa Ngài sẽ làm. Thấy không?

125 Đó là sự khải thị, đấy, và Sa-tan ghét điều đó. Chao ôi, nó thật ghét điều đó làm sao! Nó đã bị vạch mặt, kế hoạch của nó bị phơi trần. Sa-tan ghét sách Khải huyền và Sáng thế ký, tôi đã viết ra ở đây. Điều đó hoàn toàn đúng.

126 Vậy thì, tại sao nó ghét sự khải thị? Tại sao nó rất chống lại sự khải thị? Là vì rằng toàn bộ sách về Lời của Đức Chúa Trời và Hội thánh của Đức Chúa Trời được xây dựng uy nghiêm trên sự khải thị.

127 Điều đó sẽ không bao giờ được đi qua một—một trường lớp, cho dù chúng ta có bao nhiêu trường thần học tốt đẹp đi nữa. Chúng là con đường trở lại thời đại mờ tối. Kinh Thánh và Hội thánh tuyệt đối là một sự khải thị.

128 Chúng ta hãy lật ra. Tôi đã có một số câu Kinh Thánh đã viết ra đây, Ma-thi-ơ, chương—chương 16 và câu 18. Chúng ta hãy

nhìn xem chỉ nhìn một chút—một chút Ma-thi-ơ 16:18, thấy câu Kinh Thánh ở đâu, ở đâu là sự khả thị. Đến từ trên núi xuống, câu thứ 17.

Và Đức Chúa Jêsus trả lời và phán cùng người rằng, Phước cho người, hỡi Si-môn con Giô-na: vì chẳng phải thịt và huyết đã tỏ cho người biết điều đó đâu, bèn là Cha Ta ở trên trời.

Còn Ta bảo...cùng người rằng,...người là Phi-e-rơ, và Ta sẽ lập hội thánh Ta trên đá này; và các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó.

¹²⁹ Bây giờ, giáo hội Công giáo nói, “Ngài xây dựng nó trên Phi-e-rơ.” Vậy thì, điều đó, đó là ý nghĩ của tâm trí xác thịt thật sự. Bạn không thể hình dung một tâm trí thuộc linh hiểu điều đó như vậy; như Đức Chúa Trời, với Con Chính Ngài đang đứng ở đó, và tuy nhiên sẽ xây dựng Hội thánh Ngài trên một con người được sanh ra trong tội lỗi, bình thường, tầm thường. Con người đã chứng minh điều đó. Người ấy, với cùng một linh đó trên ông, ông đã nguyện rửa Chúa Jêsus và chối bỏ Ngài ngay vào mặt Ngài. Không phải là Phi-e-rơ.

¹³⁰ Hay là, cũng không phải đó là một—một tảng đá đang nằm ở đó, như một số giáo hội đã tuyên bố. Không phải tảng đá. Vì, Phi-e-rơ...

¹³¹ Tảng đá mà Ngài đang nói về đó, không phải Phi-e-rơ, cũng không phải là chính Ngài.

¹³² Bây giờ, nhiều người Tin Lành cố gắng nói, “Đó là Chúa Jêsus. Chính là Ngài mà Ngài đã xây Hội thánh ở trên. Ngài!” Không, điều đó vẫn sai. Nếu anh em để ý, đó không phải Chúa Jêsus, cũng không phải Phi-e-rơ. Đó là sự khả thị.

...thịt và huyết đã không bày tỏ điều này cho các người, nhưng Cha Ta ở trên trời đã bày tỏ sự khả thị này.

¹³³ Hãy nhìn. Tôi muốn hỏi các bạn. Trong vườn Ê-đen, không có lời Kinh Thánh được chép. Và thế thì hai chàng trai, Ca-in và A-bên, và cả hai người đều muốn dâng một của lễ và được ơn trước Đức Chúa Trời. Khi họ làm vậy, Ca-in đến và đã xây dựng một bàn thờ; A-bên đã xây dựng một bàn thờ. Ồ, nếu đó là tất

cả Đức Chúa Trời đòi hỏi, thì Đức Chúa Trời sẽ không công bằng để kết tội Ca-in. Đúng thế. Thế thì Ca-in đã dâng của tế lễ; A-bên cũng vậy. Cả hai đều đã dâng của tế lễ. Ca-in thờ phượng, và A-bên cũng vậy. Ca-in đã làm mọi điều mà A-bên làm.

134 Vì thế nếu đi nhà thờ, thuộc về một giáo hội, dâng của tế lễ, và cầu nguyện, và thờ phượng Đức Chúa Trời, là tất cả những gì Đức Chúa Trời đòi hỏi, thế thì Đức Chúa Trời sẽ không công bình khi kết tội Ca-in vì đã làm đúng những gì Ngài đã bảo làm.

135 Nhưng, bạn thấy, A-bên, bởi sự khải thị, ông đã biết đó không phải là hoa quả được mang ra từ vườn Ê-đen, như nhiều tâm trí xác thịt ngày nay nghĩ. A-bên đến và dâng bông trái của đất, và Đức Chúa Trời đã từ chối nó, nhưng nó đã được mặc khải...Tôi muốn nói, Ca-in đã làm, xin lỗi. Ca-in đã dâng hoa quả của đất bởi vì ông nghĩ đó là những gì chúng được sanh ra từ vườn Ê-đen. Hãy xem sự khải thị đó. Hãy thấy sự bất đồng với điều đó. Hãy xem nó gây tổn hại như thế nào ngày nay. Nhưng không phải là bông trái họ mang chúng ra. Ê-va không bao giờ ăn những trái táo. Chắc chắn vậy. Làm sao bà đã nhận biết mình trần truồng, nếu ăn trái táo? Điều đó gắn liền với đời sống tình dục. Phải vậy!

136 Bây giờ, chúng ta lấy điều đó nghiên cứu, và chúng ta có, đi trở lại với nó. Họ đã không có một lời Kinh Thánh.

137 Một số người trong họ nói, “Vậy thì, bà ấy nói, ‘Tôi đã có một con trai từ Chúa.’” Vâng, thưa quý vị. Gái điếm cũng đã vậy. Đức Chúa Trời phải tạo ra mọi đời sống.

138 Nhưng đó là đời sống hư hỏng. Hãy xem bản chất của đứa con trai đó. Nó thuộc về cha nó, ma quỷ; căm ghét, bần tiện, kẻ giết người. Thấy không?

139 Thế thì làm thế nào, A-bên, khi họ...cha mẹ ông có lẽ đã nói với ông rằng—rằng những cây có trái trên nó, và vân vân. Nhưng, nó đã được mặc khải cho A-bên. A-bên đi và giết một chiên con, vì máu, lấy sự sống. Không phải là một cây ăn trái, mang những trái táo và chuối và lê. “Nhưng A-bên, bởi sự khải thị thiêng liêng,” Hê-bơ-rơ 11, “đã dâng cho Đức Chúa Trời một tế lễ xuất sắc hơn. Đức Chúa Trời chứng thực về nó, vì nó đã được mặc khải cho người bởi đức tin.”

140 Đó là chỗ mà Đức Chúa Trời đã xây dựng Hội thánh Ngài. “Vì thịt và huyết không bao giờ bày tỏ điều này cho các người.” Không bao giờ học được Nó trong thần học viện. Người nào đó không bao giờ dạy Nó cho bạn ở nơi nào đó. “Nhưng Cha Ta là Đấng ở trên trời bày tỏ Điều đó cho các người.” Ở đó, toàn bộ sự việc là ở trên sự khải thị, toàn thể Hội thánh, “Trên đá này của sự Khải thị về Đức Chúa Jêsus Christ, Ta sẽ xây dựng hội thánh Ta.”

141 Anh em có thể nhận những gì mục sư của mình nói. Anh em có thể nhận những gì thần học viện dạy. Anh em có thể nhận những gì giáo hội nói. Và tuy nhiên, nó không đúng. Anh em có thể giải thích điều đó với tài hùng biện. Nhưng cho đến khi Đức Chúa Trời mặc khải cho anh em rằng Đức Chúa Jêsus Christ là Con Ngài, và anh em được cứu qua Huyết Ngài; dựa trên sự mặc khải đó, rằng, “Ngài là Đấng Cứu Rỗi của tôi.”

142 “Trên đá này Ta sẽ xây dựng hội thánh Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được.”

143 Vậy thì anh em thấy tại sao Sa-tan rất chống lại Sách Khải huyền. Bất cứ điều gì được khải thị, sự khải thị thuộc linh, Sa-tan đều chống lại điều đó. Đó là lý do tại sao nó rất chống lại chức vụ này ngày nay. Bởi vì, đó là gì? Sự khải thị của Đấng Christ.

144 Hãy để giáo hội tiếp tục với những giáo phái vĩ đại và những tổ chức của nó, cùng những bài giảng hoa mỹ tâm thường của nó và vân vân. Cứ để họ hoạt động, Sa-tan sẽ không phiền gì điều đó. Họ không có rắc rối gì. Mọi người vỗ nhẹ họ trên lưng.

145 Khi ở đó đến một lần mà Đức Chúa Trời, qua Đức Thánh Linh, khải thị Đấng Christ trở lại trong Hội thánh, với quyền năng và những sự biểu hiện của sự chữa lành người bệnh, và làm những dấu hiệu mà Ngài đã phán sẽ theo sau những kẻ tin, ứng nghiệm, thế rồi Sa-tan lăn lộn trên giường nó. Nó làm điều gì đó về việc ấy. Cho tới lúc ấy, Sa-tan không quan tâm bạn gia nhập giáo hội nhiều chừng nào. Nó không để ý bạn nhiều. Nhưng khi Đấng Christ mặc khải cho bạn rằng Ngài là Con của Đức Chúa Trời, và những công việc mà Ngài đã làm bạn cũng sẽ làm được; không phải một số công việc khác, nhưng những công việc giống như vậy.

¹⁴⁶ “Người nào tin Ta...” Phúc âm Giăng 14:7. “Kể nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm. Làm những công việc giống như vậy, và làm việc lớn hơn điều này.” Bởi vì, Đấng Christ không thể giăng phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, sẽ vĩ đại hơn. Ngài không thể đem nó đến cho họ, bởi vì Đức Thánh Linh chưa được ban cho. Nhưng khi Chúa Jêsus đến và thánh hóa Sự Sống của Ngài, và Đức Thánh Linh đã trở lại, khi đó họ có thể phổ biến Sự sống Đời đời cho mọi người. Đó là điều “vĩ đại hơn.”

¹⁴⁷ Nhưng những dấu kỳ và phép lạ, Chúa Jêsus nói rõ ràng, trong Mác 16, “Hãy đi khắp thế gian, và giăng phúc âm cho mọi người.” Đi bao xa? Khắp thế gian. Cho bao nhiêu người? Mọi người. Chừng nào Phúc âm được giăng ra, những dấu hiệu này sẽ theo sau những người mà tin. Và khi điều đó trở thành sự mặc khải, hỡi anh em, anh em ở gần Nước trời rồi. “Trên đá này Ta sẽ xây hội thánh Ta, và các cửa âm phủ sẽ chẳng thắng được nó.”

¹⁴⁸ Bởi vì, người nam hay người nữ mà đã từng ở trong sa mạc phía sau đó một mình, như Môi-se, và sự khải thị của Đức Chúa Trời được biểu thị cho người qua Đức Thánh Linh, không có điều gì có thể lay động được người. Người ấy thật sự dường như hoàn chỉnh và vững vàng hết sức.

Sa-tan ghét sách Khải huyền. Nó không thích điều đó, chút nào; làm đảo lộn kế hoạch của nó.

¹⁴⁹ Tính chất của Sách cho thấy Giăng đã không viết nó. Đúng thế. Vì chúng là—chúng là vì khác...Chúng là sự chép của ông, nhưng không phải là thần cảm của ông. Chính là thần cảm của Đức Chúa Trời để viết Sách này. Đúng thế.

¹⁵⁰ Chúng ta hãy xem nó nói gì bây giờ.

Phước cho kẻ nào đọc, cùng những nào kẻ nghe...lời tiên tri này, và giữ theo những điều đó mà được viết ra đây: vì thì giờ đã gần rồi.

¹⁵¹ Bây giờ, “Thì giờ đã gần rồi.” Điều gì? Khi sự Khải thị hoàn toàn của Đức Chúa Jêsus Christ đã được bày tỏ cho các hội thánh Ngài. Và khi các thời đại trôi qua, nó thật sự đã khải thị cho họ.

¹⁵² Bây giờ chúng ta đi đến ngay thời đại cuối cùng, vì vậy bây giờ chúng ta thật sự ở vào thời cuối cùng của thế gian. Chúng ta

đang sống trong sự hoàn thành của lịch sử thế giới. Và trước khi tuần này chấm dứt, và Đức Chúa Trời đang ở cùng chúng ta, giúp đỡ chúng ta, chúng ta sẽ chứng minh rằng chúng ta hiện ở vào lúc hoàn thành của các thời đại hội thánh. Chúng ta ở vào thời Phi-la-đen...hay Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, sự hoàn thành của tất cả các thời đại. Chúng ta đang ở vào sự tuyệt đích của thế giới chính trị. Chúng ta ở vào lúc tuyệt đích của thế—của thế giới xác thịt. Chúng ta ở vào lúc tuyệt đích của mọi sự. Chúng ta ở vào sự chấm dứt của mọi công việc xác thịt, sẵn sàng để bước vào.

¹⁵³ Đến ngày kia, tôi tin mình sẽ đến Shreveport, hay đến một nơi nào đó. Tôi đã nhìn. Tôi nói, “Cây cối đang chết. Cỏ đang chết. Bông hoa đang chết. Tôi đang chết. Thế giới đang chết. Mọi việc đang chết. Mọi việc trong thế giới này đang chết.” Chúng ta ngồi đây sáng nay, đang chết.

¹⁵⁴ Chắc chắn có một thế giới ở nơi nào đó, mà mọi vật không chết. Nếu có một nơi mà mọi vật đang sắp chết, thì phải có một nơi mọi vật đang sống. Đó là những gì chúng ta ước ao, để đến được nơi đó có...cây cối đứng bất tử.Ồ, nơi mọi vật bất tử và nó đứng trong sự—trong sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

¹⁵⁵ Vậy thì, bây giờ, chúng ta đã có ba câu đầu, làm bối cảnh. Thứ 1, “Sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ.” Thứ 2, “Nó được ban cho Giảng bởi một thiên sứ.” Và câu thứ 3, là, “Phước cho, phước cho người nào mà đọc, và,” nếu bạn không thể đọc, “phước cho kẻ nào nghe.” Bạn không thể đọc chẳng? Bạn chỉ nghe Nó. Chỉ thế thôi. “Phước cho kẻ nào đọc, và,” nếu bạn không thể đọc, “phước cho kẻ nào nghe, vì thì giờ đã gần rồi.”

¹⁵⁶ Bây giờ, hãy hình dung những gì sách này có nghĩa, là điều đó, Giảng, người viết ở đó, trong sự viết nó ra, là...*Đây là Giảng ở đây, chỉ nói “những phước hạnh” và vân vân.* Vậy thì, những gì tôi nghĩ nó là, trong Cựu Ước, thầy tế lễ đứng lên vào buổi sáng và đọc Kinh Thánh. Hội chúng lắng nghe. Nhiều người không thể đọc. Vì vậy ông nói, “Phước cho kẻ nào đọc, cùng kẻ nào nghe.” Hiểu không? Người đọc và người nghe; người mà đọc, và nghe, đều được phước. Vì vậy nếu bạn chỉ ngồi và lắng nghe nó, thì

bạn được phước. “Phước cho kẻ nào đọc, cùng kẻ nào nghe, vì thì giờ đã gần rồi.”

157 Bây giờ, từ câu 4 đến câu 6 là lời chào mừng với Hội thánh. Bây giờ chúng ta muốn lấy câu 4 đến câu 6 này.

158 Bây giờ, trước khi chúng ta đánh mạnh vào câu ấy, tôi muốn mọi người cố gắng suy nghĩ kỹ lúc này. Vậy thì Nó là gì nào? Nó là sự khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ, nơi mà Đức Chúa Trời đã vén màn thời gian lên. *Đây* là lúc, mà Chúa Jêsus đã không thể thấy khi Ngài còn ở trên mặt đất này, những gì sẽ xảy ra với, các thời đại hội thánh. Vì thế, Đức Chúa Trời đã vén bức màn lên, giật nó ra phía sau, và để Giảng nhìn vào và thấy những gì mỗi thời đại hội thánh sẽ làm, và chép nó vào trong một quyển sách và đã gởi nó cho bảy hội thánh.

159 Nó là gì? Đấng Christ đã khải thị trong những ngày của hành động của Ngài—của Ngài. Nó là Sách, chứa đầy hành động. Và nó là một—một Sách tiên tri mà Đấng Christ đã ban cho, Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta bởi thiên sứ Ngài, đã được Giảng chép lại. Và phước cho mọi người mà sẽ đọc Nó hay nghe Nó đọc, vì thì—vì thì giờ đã gần rồi khi điều này được ứng nghiệm hết thấy.

160 Đặt trên một sự bố trí tốt lúc bấy giờ. Và nên nhớ, chúng ta đang giữ Hội thánh trong tâm trí. Trên một phía này, Hội thánh đã bắt đầu; trên một phía khác, hội thánh chấm dứt. Tối thứ Hai, chúng ta sẽ đi vào điều đó sâu hơn, khi chúng ta đụng vào các thời đại hội thánh.

Giảng gởi cho bảy hội thánh ở xứ A-si: Nguyên xin ân điển, và sự bình an ban cho anh em, từ nơi đấng hiện có,... đã có, và sẽ đến; cùng từ nơi bảy vị Thần ở trước ngôi ấy.

161 Bây giờ chúng ta sẽ đi vào những phần màu nhiệm và sâu kín của những biểu tượng. Nó được gởi cho bảy hội thánh ở Tiểu Á. Chúng đã có—chúng đã có...Các—các thời đại, vào lúc đó, đã đến trong tương lai lúc ấy. Và ngài đề cao họ và—và ca ngợi công việc của họ cùng những gì họ đã làm. Nhưng, bây giờ, nó được gởi cho những hội thánh đó, bảy hội thánh ở Tiểu Á.

¹⁶² Bây giờ, Tiểu Á không phải là tất cả châu Á, lục địa của châu Á. Nó chỉ là một phần nhỏ. Người ta tuyên bố, một nơi rộng cỡ bang Pennsylvania, đấy, hay đại loại như thế, hay là Indiana; chỉ là một nơi nhỏ có bảy hội thánh ở đó. Có nhiều hơn bảy hội thánh đó thời ấy. Và, nhưng, nó đã khải thị nét đặc trưng của chúng. Bây giờ tôi đang đọc ở đây những gì tôi đã đọc được từ trong lịch sử của nó.

¹⁶³ “Và kẻ nào...Đấng rửa sả cho người nghe và, hay là, và không lắng nghe Nó.”

¹⁶⁴ Và—và bây giờ, đi đến thời giờ của câu 4 này mà chúng ta muốn giải thích một số điều ở đây. “Từ nơi Đấng đã có, và hiện có, và còn đến, và có bảy vị Thần; từ bảy vị Thần ở trước ngôi Ngài.” Bây giờ, “Những vị Thần,” chúng ta sẽ đi đến điều đó sau.

¹⁶⁵ Bây giờ, ở đây nó diễn tả, nếu bạn để ý vào—vào trong đó. Cũng trong câu 7, hay câu 8, Ngài đến trở lại và phán, nhấn mạnh lần nữa. Vậy thì hãy xem. Bảy hội thánh được gọi đến. “Từ nơi Đấng hiện có, đã có, và còn đến. Đã có, một lúc; là bây giờ; và còn đến.” Bây giờ, Ngài biểu lộ ở đây gấp ba lần của Ngài, sự biểu lộ gấp ba lần của Ngài về công việc của Ngài.

¹⁶⁶ Bây giờ nếu bạn lấy câu thứ 8. Chúng ta sẽ đến với nó, chỉ một phút. Chúng ta sẽ lấy câu thứ 8.

Ta là An-pha và Ô-mê-ga, đầu tiên và sau cùng, Chúa phán, đấng hiện có,...đã có, và còn đến, là Đấng Toàn Năng.

¹⁶⁷ Bây giờ chúng ta đang nắm giữ câu 4 và câu 6 để xem xét, cả hai câu đều giống nhau. Một câu, Ngài phán, “Từ nơi Đấng hiện có, đã có, mà còn đến.” Ngài đang cố gắng đặt ra điều gì trước Hội thánh? Thần tánh của Ngài. Ngày nay, người ta cố gắng làm Ngài như một—một tiên tri. Ngài còn trọng hơn một đấng tiên tri. Và một số người cố làm Ngài thành ba Đức Chúa Trời. Ngài không phải là ba Đức Chúa Trời. Ngài là một Đức Chúa Trời sống trong ba chức vụ, ba sự minh chứng của cùng một Đức Chúa Trời.

¹⁶⁸ Bây giờ, nên nhớ, đây là sự Khải thị, “Và kẻ nào nghe nó mà không giữ những lời của sách này, phần người ấy sẽ bị cất đi khỏi sách sự sống.” Chúa Jêsus không đang khải thị chính Ngài như ba

Đức Chúa Trời, nhưng một Đức Chúa Trời và ba chức vụ. Ô! Nó sẽ trở nên phong phú hơn sau một lát, khi chúng ta đi vào những thời đại hội thánh đó và thấy họ đã lạc mất điều đó ở đâu. Nó gây nên một sự phân hóa vĩ đại tại Giáo hội nghị Nicene. Cả hai họ đều đi đến những quyết định không đúng đắn.

¹⁶⁹ Và họ đã làm cùng sự việc giống nhau trong những ngày cuối cùng này, thật giống như tiền-Giáo hội nghị Nicene lần nữa, bởi vì sẽ có một hội nghị khác. Thật chắc chắn như tôi đang đứng ở đây, giáo hội Công giáo và những giáo hội Tin Lành sẽ liên hiệp điều gì đó, hay đồng ý với nhau. Hãy nhìn xem tổng giám mục Canterbury ở đằng kia lúc này. Tất cả về điều đó chất đống lên với nhau. Và không có sự dạy dỗ một Đức Chúa Trời ba ngôi trong Kinh Thánh. Chỉ có một Đức Chúa Trời.

¹⁷⁰ Và nó được khai thị trong Sách Khải huyền ở đây, mà toàn bộ các sách trong Kinh Thánh có thể được chứng minh ở đây, và Đấng Christ đóng ấn Ngài lên trên nó. Đây là Nó. Nếu bất cứ ai thêm hay bớt vào, thì cũng sẽ bị bớt ra khỏi Sách Sự Sống, cho người đó. Vì vậy đến gần điều này một cách không ích kỷ, hãy đến với tấm lòng rộng mở và một tâm trí cởi mở.

¹⁷¹ Bây giờ, tại Giáo hội nghị Nicene, họ đi đến hai quyết định quan trọng. Về sự...Ồ, nhiều người trong thời đại đó của các giáo phụ hội thánh đầu tiên, họ có hai quan điểm cực đoan. Một trong họ theo quan điểm một Đức Chúa Trời ba ngôi một thể, người theo thuyết ba ngôi một thể. Còn một số khác theo quan điểm một—một Đức Chúa Trời. Và cả hai đều hình thành và đi ra để trở thành hai nhánh khác nhau, đi ra như *thế*. Thuyết ba ngôi đã trở nên chỗ của một ngôi ba thần. Thuyết một ngôi trở thành chủ nghĩa độc thần, thật sai lầm như học thuyết khác. Vì thế cả hai họ đã đi trên bờ rìa, nhưng ở ngay trong *Đây* bày tỏ Lẽ thật.

¹⁷² Chúa Jêsus không thể là Cha của chính Ngài. Cũng không thể, nếu Ngài có một cha bên ngoài Đức Thánh Linh, thế thì Ngài là một đứa con hoang. Và không...Đức Thánh Linh đã thụ thai Ngài, và Ngài phán Đức Chúa Trời là Cha Ngài. Vì thế Đức Thánh Linh và Đức Chúa Trời...Đó là Ma-thi-ơ 1:18. Nếu...Đức Thánh Linh và Đức Chúa Trời phải là cùng một Ngôi, nếu không thì Ngài có hai cha. Và Ngài đã được xưng là *Em-ma-nu-ên*, nghĩa là, “Đức Chúa

Trời ở cùng chúng ta.” Ngài đã tuyên bố, khi còn ở trên trái đất này, rằng Ngài và Cha là Một.

¹⁷³ Tôi có tất cả những câu Kinh Thánh được viết ra đây để anh em có thể tìm thấy, nếu chúng ta có câu hỏi này—này, hay điều gì đó.

¹⁷⁴ Bây giờ, khi Ngài được biểu thị ở đây, như một chức vụ có ba danh hiệu về sự hiện hữu Ngài, “Ngài đã có, Ngài hiện có, Ngài còn đến, Đấng Toàn Năng,” vậy thì, không có ba Đức Chúa Trời ở đó; chỉ có một Đức Chúa Trời.

¹⁷⁵ Và tại Giáo hội nghị Nicene, làm điều này, để làm điều này, họ phải lấy thuyết ba ngôi một thể, bởi vì trong thế giới Rô-ma họ có nhiều thần. Họ đã cầu nguyện với ông bà tổ tiên đã chết của họ. Tôi có lịch sử ngay đây chúng ta có thể trích dẫn nó. Hiểu không? Họ đã cầu nguyện với tổ tiên chết của họ. Đó là lý do họ có Thánh Cecelia, và Thánh Marcus, và thánh, thánh, thánh, thánh, thánh, thánh, thánh.

¹⁷⁶ Khi mà, Sứ đồ Phi-e-rơ đã nói, “Chẳng có đấng trung bảo nào khác giữa Đức Chúa Trời và loài người, ngoài Con Người đó là Chúa Cứu Thế Jê-sus.” Một.

¹⁷⁷ Họ đã phải có một thần ba ngôi hiệp một. Vì thế, họ—họ có thần Jupiter, Mars, Venus. “Và nó không đúng, đặt tất cả nó trên một Đức Chúa Trời,” vì vậy họ thật sự tách nó ra, và làm chức vụ ba phần của Đức Chúa Trời ra thành ba Đức Chúa Trời khác nhau.

¹⁷⁸ Nhưng Ngài phán rõ ràng ở đây, trong Khải huyền, Ngài là Ai. “Ta là Đấng đã có, Đấng hiện có, và Đấng còn đến, Đấng Toàn Năng.” Chúng ta sẽ đi vào Điều đó sau ở đây, Ngài phán, “Ta là An-pha và Ô-mê-ga,” A đến Z, toàn bộ, mẫu tự Hi Lạp đó. “Hoa Huệ trong Trũng, Hoa Hồng Sa-rôn; Cha, Con, Thánh Linh; Đấng đã có, hiện có, và còn đến; Rể và Chồi của Đa-vít.” Ngài là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời. “Với...” Ti-mô-thê Nhất 3:16, “Không ai phủ nhận, sự mầu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm: vì Đức Chúa Trời đã được tỏ ra trong xác thịt, được các Thiên sứ trông thấy, được thiên hạ tin cậy, được cất lên trong sự Vinh hiển.” Đức Chúa Trời! Không phải là người thứ ba hay một đấng tiên tri, nhưng Chính

Đức Chúa Trời, đã biểu lộ trong hình thức con người. Bây giờ, đây là một sự khải thị, nên nhớ.

¹⁷⁹ Vậy thì, Đức Chúa Trời, lúc ban đầu, là Đức Giê-hô-va vĩ đại sống trong Trụ Lửa, ở trên dân Y-sơ-ra-ên, và dẫn dắt họ. Đó là Đức Chúa Trời, Thiên sứ của Giao ước. Ngự xuống trên núi; cả núi bắt Lửa. Lửa bay xuống từ trên núi, và đã viết Mười Điều Răn. Ngài được gọi là “cương vị làm Cha của Đức Chúa Trời,” với con cái Ngài, dân được chọn của Ngài, dân Do Thái.

¹⁸⁰ Thế thì đồng một Đức Chúa Trời đã được biểu hiện trong một thân thể được sanh ra đồng trình Ngài đã dựng nên trong những tử cung của Ma-ri, và đã sống và lập đền tạm và trải rộng trại Ngài, như nó đã có, giữa loài người. Và cùng một Đức Chúa Trời đó đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta. Kinh Thánh đã nói vậy. “Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ.” Thân thể là Chúa Jêsus. Chúa Jêsus, “Trong Ngài cư ngụ sự đầy đủ của bốn tánh Đức Chúa Trời.” Không thể làm Ngài thành ba người, lúc này. Đừng làm phép báp-têm với ba Đức Chúa Trời. Chỉ có một Đức Chúa Trời. Thấy không? Một Đức Chúa Trời. Vậy thì, cùng Đức Chúa Trời này đã trở nên xác thịt.

Ngài phán, “Ta đã từ Đức Chúa Trời đến, và Ta đi về cùng Đức Chúa Trời.”

¹⁸¹ Sau khi Ngài đã biến mất khỏi trái đất, bởi sự chết, chôn, và sống lại, rồi thăng thiên của Ngài, Phao-lô đã gặp Ngài trên con đường xuống thành Đa-mách, khi đó ông vẫn còn được gọi là “Sau-lô.” Và một Tiếng đã đến, và nói, “Hỡi Sau-lô, Sau-lô, sao ngươi bắt bớ Ta?”

Ông nói, “Ngài là Ai?”

Ngài phán, “Ta là Jêsus.”

¹⁸² Và Ngài là Trụ Lửa, một Ánh Sáng làm mù mắt vị sứ đồ. Ông đã quay lại. Cùng một Chúa Jêsus đó đã trở lại với Đức Chúa Trời, là Cha, lần nữa. Đó là lý do Ngài phán ở đây, “Ta là Đấng Toàn Năng,” trong cùng một hình thức Ngài đã có trước khi Ngài đã trở nên xác thịt; và thân thể Ngài mà Ngài đã sống trong, được gọi là Chúa Jêsus, Con Người mà chúng ta biết, Chúa Jêsus.

¹⁸³ Bây giờ, như nhiều người trong anh em yêu dấu một ngôi làm báp-têm trong, “Danh Jêsus,” anh em sai rồi. Vì có hàng trăm người trùng tên Jêsus trên thế giới ngày nay, nhưng chỉ có một Đức Chúa Jêsus Christ. Ngài được sanh ra làm Chúa Cứu Thế. Nhiều người tên Jêsus lắm. Tôi đã gặp nhiều người. Nhưng có một Đức Chúa Jêsus Christ, Ngài là Đức Chúa Trời.

¹⁸⁴ Và Cha, Con, và Thánh Linh không phải là *những cái tên*. Chúng là những chức tước để đi đến một Danh. Họ làm phép báp-têm, “Nhơn danh ‘Cha, Con, Thánh Linh.’” *Cha* không phải là một tên, và *Con* không phải là tên, và *Thánh Linh* không phải là một tên. Nó là một danh hiệu, như “con người.” Đó là nó có nghĩa gì, Đức Thánh Linh. Một con người...Hay là, một linh, Thánh Linh. Thế thì nói, “Nhơn danh của ‘Cha.’” Hãy xem các cha, và những con của các con quý vị. Hãy nhìn những con người ở đây. Thấy không? “Cha, Con, và Thánh Linh” không phải là tên. Nó là danh hiệu để đi đến Danh của “Chúa Jêsus Christ.”

¹⁸⁵ Đó là cách thức Hội thánh sử đồ làm phép báp-têm, lúc ban đầu. Và tôi sẽ hỏi bất cứ người nào để tạo ra một nguyên bản của Kinh Thánh, hay một thời gian trong lịch sử, mà bất cứ ai đã từng chịu phép báp-têm trong Giáo hội Cơ-đốc giáo bất cứ cách nào khác hơn trong...ngoài nhơn Danh của “Jêsus Christ” cho đến khi giáo hội Công giáo được hình thành. Và họ đã chấp nhận “Cha, Con, và Đức Thánh Linh” vì một tín điều. Vậy thì một số, các sử gia, hãy đưa ra lịch sử của mình. Đúng thế. Không có chuyện như vậy. Sau năm 304 sau Công nguyên, 304, hình thành phép báp-têm ba ngôi cho một Đức Chúa Trời ba ngôi, “Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con, Đức Chúa Thánh Linh.” Đó là ngoại giáo.

¹⁸⁶ Trước khi tuần này chấm dứt, tôi sẽ đọc nó ra từ những quyển sách và chỉ cho anh em thấy bằng Kinh Thánh. Chúng ta sáng nay đang nói về sự Khải thị, và chứng minh nó đi vào đâu, và nó đã bắt đầu tồn tại bằng cách nào. Hãy trở lại với Lễ thật, hỡi anh em! Chúng ta đang ở trong ngày cuối cùng.

¹⁸⁷ Hãy chờ đợi cho đến khi chúng ta đi đến hội thánh Ê-phê-sô đó và xếp loại với Lao-đi-xê, và xem những gì đã xảy ra giữa họ. Anh em sẽ thấy nó đã bỏ vào hội thánh như thế nào. Đến trong thời đại của Luther, nói, “Người có tiếng đang ‘sống,’ nhưng mà

ngươi chết.” Chính chữ *Sat-đe* có nghĩa là “chết.” Họ đã đánh mất nó trong một ngàn năm trăm năm của những Thời kỳ Đen tối. Mỗi một hội thánh trong họ vẫn giữ điều đó cho đến lúc ấy. Rồi khi họ có Giáo hội nghị Nicene vào năm 606, và lúc đó họ đã hủy bỏ Danh đó và làm thành ba Đức Chúa Trời ra từ Nó.

¹⁸⁸ Ngài phán ở đây, “Ta là Đấng đã có, Đấng hiện có, và còn đến, là Đấng Toàn Năng.” Chắc chắn.

¹⁸⁹ Ngài có một sự Hiện hữu ba phần trên trái đất. Khi Ngài còn trên đất, Ngài là một sự Hiện hữu ba phần. Ở trên đất, Ngài là một Tiên Tri. Ngài cũng ở trên Trời, là Thầy Tế Lễ. Và khi Ngài trở lại trái đất lần nữa, Ngài sẽ là Vua. Tiên Tri, Thầy Tế Lễ, và Vua. Ngài đã có, hiện có, và còn đến. “Đấng đã có,” là Chúa Jêsus, một tiên tri. “Đấng đã có bấy giờ,” là Thầy Tế Lễ, đang dâng những của lễ thiêng liêng, Thầy Tế Lễ Tối Cao mà có thể cảm thông những sự yếu đuối của chúng ta, và tỏ lộ chính Ngài và chứng minh rằng Ngài ở giữa chúng ta. Tiên Tri, Thầy Tế Lễ, và Vua, nhưng Một Đức Chúa Trời.

¹⁹⁰ Khi Ngài còn ở trên đất, Ngài đã là một Đấng Tiên Tri, Lời. “Đấng làm chứng thành tín,” Kinh Thánh gọi Ngài, sau đó một chút. Đấng làm chứng thành tín, là một đấng tiên tri. Ngài là Thầy Tế Lễ, và khi...Ngài là Thầy Tế Lễ bây giờ, và khi Ngài đến, Ngài sẽ là Vua.

¹⁹¹ Nếu anh em sẽ lật qua, đọc Khải huyền 15:3, anh em có thể thấy trong Khải huyền 15:3. Chúng ta hãy lật qua đây và thấy những gì Ngài...nếu Ngài sẽ là Vua, nếu Ngài là Vua khi Ngài đến. Bây giờ chúng ta sẽ đi qua Khải huyền, chương 15 và câu thứ—thứ 3.

Và họ đã hát một bài ca Môi-se là tôi tớ Đức Chúa Trời, và bài ca Chiên Con, mà rằng, Hỡi Chúa là Đức Chúa Trời Toàn Năng, Công việc Chúa lớn lao và lạ lùng thay; hỡi Vua của các thánh đồ, đường lối Ngài là công bình và chân thật.

¹⁹² Trên đất Ngài là gì? Đấng Tiên Tri. Làm sao người ta biết Ngài là một Đấng Tiên Tri? Ngài đã thực hiện những dấu hiệu của Đấng Mê-si, mà là một Đấng Tiên Tri. Ồ, đáng chúc tụng Danh

Chúa! Làm sao mà họ lại bỏ lỡ Ngài? Bởi vì họ đang tìm kiếm điều gì khác. Và Ngài đã thực hiện dấu hiệu của Đấng Mê-si, và họ không muốn nghe nó. Ngài là một Đấng Tiên Tri.

¹⁹³ Mô-i-se đã nói, “Chúa là Đức Chúa Trời các ngươi sẽ dấy lên một Đấng Tiên Tri giống như ta. Sẽ ứng nghiệm nếu họ không nghe Đấng Tiên Tri này, họ sẽ bị truất giữa dân sự.”

¹⁹⁴ Ngài là một Tiên Tri trên đất, bấy giờ, bởi vì Ngài là gì? “Đấng làm chứng thành tín về Lời Đức Chúa Trời.” A-men. Ngài là Lời Đức Chúa Trời đã biểu lộ.

¹⁹⁵ Phúc âm Giảng, chương 1.

Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.

Và Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta,...

¹⁹⁶ Ngài là Đấng làm chứng thành tín và chân thật với Lời Đời đời của Đức Chúa Trời. Ngài là Lời, là Lời của Đức Chúa Trời. Và, là Lời, Ngài là Đấng Tiên Tri. Vì Lời của Đức Chúa Trời chảy qua Ngài. Ngài đã chỉ nói Sự Việc. “Tự Ta không thể làm điều gì được, nhưng chỉ làm những gì Cha đã tỏ ra cho Ta làm. Không phải Ta làm các công việc. Nhưng Cha ở trong Ta, Ngài làm các công việc. Ta với Cha Ta là Một. Cha Ta ở trong Ta,” Chúa Jê-sus, Con Người, Đền Tạm đã phán vậy.

¹⁹⁷ Đức Chúa Trời có nhiều danh hiệu: Giê-hô-va, Giê-hô-va Sấm sấm, -Chữa Lành, -Làm Cho Quên Đi. Ồ, nhiều lắm! Ngài có bảy danh cứu chuộc, kếp. Ngài có nhiều danh hiệu: Hoa Hồng Sa-rôn, Hoa Huệ trong Trũng, Sao Mai Sáng Chói; Cha, Con, Thánh Linh. Tất cả danh hiệu đó. Nhưng Ngài có một Danh loài người. Đức Chúa Trời chỉ có một Danh, và đó là “Đức Chúa Jê-sus Christ.”

¹⁹⁸ Khi Ngài được sanh ra, Đấng Christ, Chúa. Tám ngày sau, Đức Thánh Linh đặt Tên Ngài là “Jê-sus.” Mẹ Ngài đã làm phép cắt bì cho Ngài, và gọi Ngài là “Jê-sus.” Ngài được sanh ra là Đấng Christ.

¹⁹⁹ Giống như, tôi được sanh ra mang họ Branham. Tôi là Branham khi tôi được sanh ra, và được cho cái tên của “William.”

²⁰⁰ A-men. Và Ngài được sanh ra là Đấng Christ, Chúa Cứu Thế. Và khi Ngài được tám ngày, được đặt tên là “Jê-sus.” Và Ngài là

Chúa của sự Vinh hiển, được biểu thị. Vì thế, Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ, Đức Chúa Trời Vinh hiển biểu hiện ra giữa chúng ta. Ồ, Ngài đấy!

201 Trên đất, Ngài là Đấng Tiên Tri. Trong sự Vinh hiển, Ngài là Thầy Tế Lễ. Trong sự đến, Ngài là Vua. Ồ! Tôi thích điều đó.

Đấng Tiên Tri, “Đấng làm chứng trung tín về Lời.”

Thầy Tế Lễ, “Vời Huyết của Chính Ngài trước Đức Chúa Trời.”

Vua, “Vua của các thánh đồ.” Không phải vua của thế gian, bây giờ. Ngài là Vua của các thánh đồ. Chúng ta có những vua thế gian cai trị con người. Nhưng chúng ta, cũng có một Vua, và một Nước Trời. Đó là nguyên nhân chúng ta hành động khác hẳn.

202 Như tôi đã nói cách đây không lâu, về vợ tôi, chúng tôi định đi đến tiệm ở trên đây và chúng tôi thấy một phép lạ, hầu như vậy. Trời mùa hè, một phụ nữ mặc một áo dài. Và tôi nói, “Đó là chuyện lạ.” Tôi nói, “Nếu tôi có máy ảnh, tôi sẽ chụp hình người phụ nữ đó.” Hiểu không? Bởi vì chúng ta...Đó là phụ nữ đầu tiên chúng ta thấy mặc áo dài, anh chị em thấy, mặc như quý bà nên mặc, tất cả phụ nữ.

203 Bà ấy nói, “Thế thì, tại sao thế, Bill, những người nữ chúng tôi mặc áo dài, có phải chúng tôi—chúng tôi bị bắt buộc không?”

204 Tôi nói, “Đó không phải là người dân chúng ta. Đó là dân sự của Đức Chúa Trời. Dân sự của Đức Chúa Trời, đòi hỏi sự nên thánh.”

Nói, “Ồ, họ không đi nhà thờ sao?”

205 Tôi nói, “Có một quý bà ngay ở đó, đang hát trong một ban hát ở nhà thờ nào đó ở đây.”

“Ồ, thế thì, tại sao thế?”

206 Tôi đáp, “Bởi vì bà ấy không được dạy điều gì khác.” Điều đó hoàn toàn đúng.

207 Đó là hội thánh xác thịt ấy, mà chúng ta sẽ đi vào tuần này; Hội thánh thiêng liêng, và hội thánh xác thịt. Hết thấy họ đang bị trôi giạt trở lại ngay với giáo hội do con người tạo nên, như Kinh Thánh đã nói, trong Khải huyền 17, họ sẽ làm điều đó. Họ đang quay trở lại ngay lúc này, tất cả họ, đều hành động giống như

thế, đang tổ chức. “Ồ, chúng ta là một *nào đó*...Chúng ta tổ chức. Chúng ta là *cái này* và chúng ta là *cái kia*.” Không phải như vậy lúc ban đầu. Lấy tất cả quyền lực của hội thánh và đặt nó trên một giám mục hay một giáo hoàng. Đức Chúa Trời ở trong Hội thánh Ngài, ở giữa dân sự Ngài, biểu lộ chính Ngài qua những tín đồ bình thường và ở khắp mọi nơi, bây giờ. Nhưng trong ngày này...

Bà ấy hỏi, “Thế thì, chúng ta không phải là người Mỹ à?”

208 Tôi đáp, “Không. Chúng ta sống ở đây, nhưng chúng ta không phải là người Mỹ. Chúng ta là những Cơ-đốc nhân. Vương Quốc của chúng ta thuộc về ở Trên.”

209 Và nếu đời sống chúng ta đến từ trên Đó, thế thì chúng ta sẽ hành động giống như thế. Bởi vì, chúng ta đến...Đời Sống chúng ta là từ một Nơi thánh. Nó trông khác hẳn. Nó ăn mặc khác. Người nữ từ trên Đó để tóc dài. Và họ không tô điểm trên mặt. Và—và họ không mặc đồ ngắn. Họ—họ mặc váy, và áo dài và đầm dài. Và họ để tóc dài, cùng mọi thứ như vậy. Vì vậy bản—bản chất của nó, đến từ trên Đó, phản ánh lại trên chúng ta.

210 Đàn ông không hút thuốc, nhai kẹo, nói dối, trộm cắp. Tâm thần họ, họ đến, từ Nơi thánh, khiến họ hành động thánh khiết, nhận thức người khác như anh em. Ừ-m. Chính là thế.

211 Chúng ta thuộc về Nước trời, và chúng ta có một Vua. Và Ngài là Vua của các thánh đồ. Và chữ *thánh đồ* có gốc từ chữ “những người được thánh hóa.” Thế thì khi một người được nên thánh, Đấng Christ, Đức Thánh Linh vận hành trong lòng và trở nên Vua trên họ. Ồ, chao ôi! Điều đó nên đi về nhà. Ồ! Khi cái bình được thánh hóa của Đức Chúa Trời...Đấng Christ, Vua, Đức Thánh Linh, di chuyển vào trong. Và Ngài...một Vua có lãnh thổ của Ngài. A-men. Và toàn bộ sự hiện hữu của bạn được cai trị bởi Vua của các thánh. Một Vương Quốc! Mọi vương quốc trên thế gian sẽ bị lay động, sụp đổ bởi năng lực nguyên tử. Nhưng Kinh Thánh nói, “Chúng ta nhận được Vương Quốc mà không hề lay chuyển.” A-men. Ngài đấy, Vua của các thánh đồ.

212 Tôi muốn anh em cũng để ý, những biểu tượng của Đấng Christ trong Kinh Thánh và ở đây trên đất. Trên trái đất, Ngài là

Đấng Tiên Tri. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đấng Tiên Tri là Lời. Chúng ta biết điều đó. Từ ngữ *đấng tiên tri* có nghĩa là “người thông giải thiêng liêng về Lời.” Lời thiêng liêng được viết ra, và đấng tiên tri có Thần linh thiêng liêng của Đức Chúa Trời ở với người. Và, anh em biết, đấng tiên tri trong Cựu Ước đã được gọi là “thần.” Bao nhiêu người đã biết điều đó?

²¹³ Chúa Jêsus phán, “Nếu người ta gọi các người là thần... Trong luật pháp của các người, há chẳng chép rằng, ‘Các người là các thần?’ Và nếu luật pháp gọi những kẻ, được Lời Đức Chúa Trời phán đến là ‘các thần,’ đấng tiên tri, thì có sao các người cáo Ta là nói lộng ngôn khi Ta nói Ta là Con Đức Chúa Trời?”

²¹⁴ Bởi vì, người đã được gọi là “thần,” vì người đã gó mình trong Lời của Đức Chúa Trời, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Do đó, từ ngữ *đấng tiên tri* có nghĩa là một, “sự thông giải của—của người không bị lẫn lộn.” Hiểu không? Nếu Đức Chúa Trời... Ngài phán, “Nếu giữa các người, có một người thiêng liêng, hay một tiên tri, Ta là Chúa sẽ phán với người. Những gì người nói được ứng nghiệm, thì hãy nghe người, bởi vì Ta ở với người. Nhưng nếu nó không ứng nghiệm, thì đừng nghe người; Ta không sai người đến.” Đó là cách để anh em biết nó. Và thế thì, anh em thấy, sự thông giải thiêng liêng về Lời phải trùng khớp với sự mặc khải cuối cùng này với hội thánh.

²¹⁵ Ngài là Đức Chúa Trời, Đấng Toàn Năng. Ở trên đất, Ngài là Đấng Tiên Tri, mà là chim ưng. Bao nhiêu người biết rằng một đấng tiên tri còn được xem như chim ưng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²¹⁶ Chim ưng là chim mạnh mẽ nhất mà chúng ta có, đầy sức mạnh nhất. Một số con có đôi cánh của nó trải dài ra mười bốn bộ, từ đầu này đến đầu kia. Nó có thể cất cánh và bay rất cao đến nỗi nếu có bất kỳ con chim nào khác cố gắng bay theo sau nó, sẽ bị phân hủy, những cái lông rơi ra khỏi chim đó và nó rã ra từng mảnh. Bởi vì sao? Nó được cấu tạo đặc biệt. Và ích gì cho nó khi bay cao như thế nếu không thể thấy những gì nó đang làm khi nó lên cao ở đó? Nói về đôi mắt điều hâu không? Bạn nên thấy mắt chim ưng.

217 Điều hâu có thể, có thể thấy một con gà. Đứng thế. Đó là vấn đề với một số điều hâu này ngày nay. Ừ-m. Nhưng, tôi nói các bạn biết, chim ưng hành động giống như vậy, nếu điều hâu cố gắng bay theo nó, điều hâu sẽ chết. Nó có thể bị phân hủy. Nó không thể bay vào khí quyển kia mà chim ưng bay.

218 Và thế thì nó có cặp mắt, mà nó có thể thấy rất xa, khi nó bay lên đó. Vì thế đó là lý do Đức Chúa Trời đã gọi *những tiên tri* Ngài là, “những chim ưng.” Nó lên trên đó, và nó là chim ưng. Nó có thể thấy, đường bay.

219 Và Đấng Christ, khi ở trên đất, đã là Chim Ưng. Khi Ngài chết, Ngài là Thầy Tế Lễ, vì thế điều đó làm cho Ngài là Chiên Con. Đứng thế không? [Hội chúng nói, “Đứng thế.”—Bt.] Và khi Ngài đến trở lại, Ngài là Vua, vì thế Ngài sẽ là Sư Tử, a-men, Sư Tử của chi phái Giu-đa. A-men. Ngài là Chim Ưng, Chiên Con, và Sư Tử; a-men; Cha, Con, và Thánh Linh; Đấng Tiên Tri, Thầy Tế Lễ, và Vua; Đấng đã có, hiện có, và sẽ đến; Đấng Toàn Năng; An-pha và Ô-mê-ga, từ ban đầu cho đến sự cuối cùng, Đức Chúa Trời Đòi đòi.

220 Muốn hỏi các bạn, một số anh em những người Công giáo yêu quý, mà gọi rằng, “Con Đòi đòi của Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời, quyền làm con Đòi đòi của Chúa Jêsus Christ với Đức Chúa Trời.” Làm sao các bạn có thể nói lời như vậy? Tôi là người ít học, với trình độ lớp bảy, nhưng tôi biết tốt hơn thế. Từ ngữ con phải có một sự bắt đầu. Vậy làm thế nào Ngài có thể Đòi đòi và là một con trai? Đòi đòi là không có sự bắt đầu hay chấm dứt. Vì thế, Ngài không thể là một con, một con Đòi đòi, và rồi có một sự bắt đầu, bởi vì không có chuyện như con Đòi đòi như vậy. Một con đã có một sự bắt đầu, vì vậy người đó không thể là Đòi đòi được.

221 Bạn thấy đó, Ngài là Đức Chúa Trời Đòi đòi, không phải là con Đòi đòi. Vinh hiển thay! Đấng Toàn Năng, Đức Giê-hô-va sẵn sẵn, Đức Giê-hô-va chữa lành, biểu lộ trong xác thịt, “Trong Ngài có sự đầy đủ của bốn tánh Đức Chúa Trời.”

222 Và vào Ngày lễ Ngũ Tuần, khi Trụ Lửa đó đã giáng xuống trên dân sự, bạn có để ý, Nó tách chính Nó ra không? Và những cái lưỡi bằng Lửa đậu trên mỗi người trong họ. Lửa, giống như

những cái lưới, đậu trên mỗi người. Đức Chúa Trời đang làm gì? Tự phân rẽ chính mình Ngài trong Hội thánh, giữa mỗi người, ban cho người nữ, người nam, cùng hết thảy trong họ; đó là những chi thể của Thánh Linh Ngài, phân chia chính Ngài ra giữa Hội thánh Ngài.

223 Làm sao một người có thể đến và nói, “Con người thánh là đức giáo hoàng. Con người thánh là đức giám mục”? Con Người Thánh là Đấng Christ, Đức Thánh Linh ở trong chúng ta. Làm sao bạn có thể nói những tin đồn bình thường không có gì để nói? Mỗi một người trong các bạn có điều gì đó để nói. Mỗi người trong các bạn có một công việc để làm. Mỗi người trong các bạn phải mang một Sứ điệp. Vinh quang thay!

224 Đức Thánh Linh tự phân rẽ chính Mình vào Ngày lễ Ngũ Tuần. Đức Chúa Trời, tự phân chia chính Ngài. “Ngày đó các người sẽ biết Ta ở trong Cha, Cha ở trong Ta; Ta ở trong các người, và các người ở trong Ta.”

225 “Ngày đó,” Đức Thánh Linh, “ở trên hết thảy, trong hết thảy, qua hết thảy.” A-men. Thế đấy. Đức Thánh Linh có quyền vận hành bất cứ nơi nào Ngài muốn, trên bất cứ người nào Ngài muốn. Bạn không phải nhận lấy những gì giám mục nào đó hay linh mục nào đó nói. Ngài là Thầy Tế Lễ duy nhất của chúng ta, đúng, Thầy Tế Lễ Tối Cao. Bây giờ: Đấng Tiên Tri, Thầy Tế Lễ, và Vua.

226 Bây giờ:

Và...Đức Chúa Jêsus Christ, đấng làm chứng thành tín,...sanh đau nhưt từ trong kẻ chết,...(Chúng ta sẽ đi vào điều đó)...và chúa của các vua trong thế gian. Đấng yêu thương chúng ta, và đã lấy huyết chính mình rửa sạch tội lỗi chúng ta,

227 Từ ngữ *rửa sạch* ở đó, thật sự, trong tiếng Hi Lạp, có nghĩa là “giải phóng.” Ngài giải phóng chúng ta ra khỏi...Chúng ta bị trói buộc với trái đất này, bởi tội lỗi của chúng ta. Chúng ta không thể thấy, không thể nghe, không có ý niệm về Thiên đàng hay không gì cả. Nhưng khi Huyết đã giáng xuống, Nó cắt dây và chúng ta được thả ra. Ồ!

228 Có lần tôi đã đọc câu chuyện, nó là...có thể thích hợp thật tốt ngay ở đây. Một nông dân bắt được một con quạ và ông cột nó lại. Và ông nói, “Tôi sẽ dạy những con quạ khác một bài học.” Vì thế ông đã cột con quạ già, và bằng một chân, với một sợi dây, và con vật già tội nghiệp gần như chết đói. Nó quá yếu, nó hầu như không thể đi quanh quần.

229 Đó là những gì, một số trong những tổ chức và các giáo hội này, đã cột người ta xuống. “Thật không thể! Thôi được, *đây* là xa hơn tất cả anh có thể đi. Những ngày của phép lạ đã qua rồi.” Đúng thế. Anh em thật sự bị cột trời. Đó là tất cả. “Không có chuyện như Đức Thánh Linh. Ông ta không nói tiếng lạ như Ngài thường nói.”

230 Ngài là Đức Chúa Trời. “Ngài thật sự hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” Hê-bơ-rơ 13:8, đang sống trong tất cả các hội thánh. Chúng ta sẽ hiểu điều đó sau khi ngồi buổi sáng nay. Hiểu không? Ngài là Đức Chúa Trời, sống trong mọi thời đại hội thánh. Ngài sẽ sống trong mọi thời đại hội thánh, và sẽ sống trong dân sự Ngài như...cho đến Đời đời. Vì chúng ta có bây giờ, trong chúng ta, Sự sống Đời đời.

231 Vì vậy, giáo phái này đã cột người đó xuống, đấy, “Ồ, thời phép lạ qua rồi. Không có chuyện như sự chữa lành Thiêng liêng.” Con vật già nua tội nghiệp đi khập khiễng suốt cho tới khi nó quá đáng thương đến nỗi hầu như không thể bước đi được nữa.

232 Và ngày nọ có một người tốt bụng đi qua, và ông nói, “Anh biết đấy, con quạ già đáng thương kia, ta cảm thấy tội nghiệp cho nó. Rất cuộc, nó có thể kiếm được hạt ngô của mình, nhưng đó là cách duy nhất nó kiếm sống. Nó phải có cái gì đó để ăn. Vì vậy nó không biết điều gì khác, nó chỉ đi ra ở đó để nhặt bắp. Vì thế nếu...” Thế rồi người đó lấy...và đã lấy con dao và cắt dây thả con quạ già ra.

233 Và anh em biết, ở đây có những con quạ khác đến, bay qua, nói, “Lên đây, Quạ Johnny. Chúng ta hãy đi miền Nam. Thời tiết lạnh đang đến.”

234 Anh em biết gì không? Con quạ đó chỉ đi xa hết sức như nó có thể đi ra ở đó. Nó nói, “Tôi không thể đi được. Nó không, điều đó thật sự không dành cho chúng ta trong ngày này. Chúng ta—chúng ta thật sự không thể làm điều đó.” Hiếu không? Nó đã bị cột quá lâu, đến nỗi nó nghĩ vẫn còn bị cột. Hiếu không?

235 Và đó là cách với nhiều người, anh em bị ràng buộc với những tín điều và giáo phái, từ mẹ diêm già trước đó, bảo anh em, rằng, “Đức Chúa Jêsus Christ không phải không hề thay đổi. Và không có chuyện chữa lành như vậy. Không có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Không có thứ chuyện này như thế.” Họ cố gắng nói với anh em. Anh em đã bị trói buộc quá lâu đến nỗi anh em vẫn nghĩ mình còn bị cột trói.

236 Con Người tốt, Đấng Christ, đã ban Huyết Ngài để Ngài có thể tẩy sạch và cởi bỏ tội lỗi khỏi chúng ta. Tội lỗi là gì? Tôi sẽ hỏi bất cứ ai nói cho tôi biết. Tội lỗi là gì? *Tội lỗi* là “sự không tin.” Đúng thế. “Kẻ nào không tin thì đã bị định tội rồi.”

237 Và tội lỗi của bạn là điều duy nhất giữ bạn không được tự do. Là vì Đức Chúa Trời giải phóng bạn ra khỏi sự không tin của mình, nhưng bạn đã bị ràng buộc quá lâu với những tín điều đến nỗi bạn nghĩ bạn vẫn còn bị cột trói. Thật sự đang bị đối diện chết, đấy, đi khắp khiêng quanh quần, “Tôi là tín đồ Trưởng Lão. Tôi là tín đồ Giám Lý. Tôi là tín đồ Báp-tít. Người ta bảo tôi (Tôi thuộc về Hội thánh của Đấng Christ), ‘Những ngày của phép lạ đã qua rồi. Không có chuyện như vậy.’”

238 Bạn là con quạ đáng thương đang chết đói! Tại sao bạn không đến mau sáng nay? Tại sao bạn không bay đi? Halêlugia! “Hãy cất cao đôi cánh mỗi buổi sáng, và bay lên với Mặt Trời Công Bình, với sự chữa lành trong đôi cánh của Ngài.” A-men. Chính điều đó. Chính là thế, hỡi anh, chị em. Ồ! “Ngài là Con đã cắt anh chị em ra với sự tự do, là sự tự do thật sự.” Vâng, thưa quý vị!

239 “Ồ, mục sư của tôi...” Không có chuyện như thế. Kinh Thánh nói, “Anh em được tự do.” Đúng thế. Anh em được tự do.

“Giáo hội của tôi...”

240 Vậy thì, hãy nhận sự cắt bỏ. “Đấng đã lấy Huyết Chính Ngài, tẩy rửa và giải thoát chúng ta khỏi những giáo phái,” và làm

chúng ta được tự do để chúng ta có thể nghĩ vì chính mình, và làm vì chính mình, và nói về chính mình, và hành động vì chính chúng ta.

241 “Ồ, nếu tôi đi về và nói với mục sư tôi phải chịu phép báp-têm lại, ông ấy sẽ...”

242 Thế còn, “Anh em được tự do”? Đây là sự khải thị, anh em biết. Đúng thế. Anh em được tự do.

243 Nếu anh em đã được rắc một ít muối lắc như thế này, làm phép báp-têm như danh của “Cha, Con, và Thánh Linh,” có một cái hồ đang bố trí ở đây, sẵn sàng sáng nay, có nước trong nó. Thấy không? Vâng, thưa quý vị. Nó không đúng.

244 Vì vậy, anh em không bị ràng buộc nữa. Anh em được tự do, nhưng có lẽ anh em không biết điều đó. Nhưng hãy cho phép tôi nói sáng nay, Kinh Thánh nói, “Ngài giải phóng chúng ta khỏi tội lỗi của chúng ta, khỏi sự không tin của chúng ta, để chúng ta có thể nhận lãnh sự Khải thị của Chúa Jêsus Christ.” Hãy đi ra, tự do!...không phải nhận lấy những gì mà bất cứ giáo hội nào nói về Nó. Hãy nhận lấy những gì Đức Chúa Trời đã nói về Nó. Đây là sự Khải thị của Ngài đang bày tỏ Ngài là Ai.

245 “Tôi luôn tin rằng Đức Chúa Trời là Cha có bộ râu trắng, dài, tóc trắng; và Con là một người trung niên; và Đức Thánh Linh là một chàng trai đem lại ơn phước.” Hỡi anh em, đó là dị giáo. Đó là người ngoại giáo nếu anh em tin vào ba Đức Chúa Trời.

246 Chính Điều Răn đầu tiên, Điều Răn đầu tiên là gì? “Hỡi dân Y-sơ-ra-ên, hãy nghe: Ta là CHÚA Đức Chúa Trời của các ngươi, Đức Chúa Trời có một.” Chính là điều đó.

247 Ngài là Đức Chúa Trời có một, không phải ba thần. Ngài ở trong ba chức vụ, hầu việc ba nơi. Ngài là Tiên Tri, Thầy Tế Lễ, và Vua. Ngài là Chim Ưng, Chiên Con, và—và Sư Tử. Ngài là Hoa Huệ trong Trùng, Hoa Hồng Sa-rôn, Hoa Huệ trong Trùng, và Sao Mai Sáng Chói, là Rễ và Chồi của Đa-vít. Ngài là từ A đến Z. Ngài là Cha, Con, và Thánh Linh. Ngài là tất cả điều đó, nhưng Ngài là Một. Ngài là Đức Chúa Trời có một. Đó là những danh hiệu của Ngài đi với Ngài, nhưng chỉ có một Đức Chúa Trời.

248 Không bao giờ đã có ai, bất cứ trang nào trong Kinh Thánh hay trong lịch sử, cho tới khi giáo hội Công giáo xuất hiện, đã từng chịu phép báp-têm dầm mình như danh “Cha, Con, Thánh Linh.”

249 Nếu anh em chỉ cho tôi một trang hay bất cứ điều gì, anh em hãy viết nó ra, để nó lên đây cho tôi, tối nay, và tôi sẽ bước ra khỏi nhà thờ này, nói, “Tôi là người đạo đức giả; tôi đã dạy người ta sai trật.” Nếu anh em có thể chỉ cho tôi thấy một đoạn Kinh Thánh, hay đưa ra cho tôi một lịch sử, lịch sử đáng tin cậy, mà sẽ chỉ cho tôi rằng đã từng có nơi người ta làm phép báp-têm, trong Kinh Thánh, như danh của “Cha, Con, Thánh Linh.” Hay là, mang cho tôi một lời Kinh-...hay là, một cuốn sách về lịch sử, một trang, một trích dẫn trong lịch sử, mà người nào đã từng chịu báp-têm như danh của “Cha, Con, Thánh Linh,” cho tới khi Giáo hội nghị Nicene của giáo hội Công giáo. Hãy đến, mang nó đến cho tôi; và tôi sẽ cài một bảng hiệu trên lưng tôi và đi khắp Jeffersonville, và anh em đi sau cầm sừng, thổi. Tôi sẽ mang trên đó, “Một tiên tri giả, làm cho dân sự lầm lạc.”

250 Và, hỡi mục sư, nếu anh em ở đây sáng nay, anh em sẽ làm vậy, anh em nên để tôi làm điều đó cho anh em. Hiểu không? Hãy đến, tỏ cho tôi thấy. Nhưng anh em sợ.

251 Vậy thì, nó là gì? *Đây* là sự Khải thị. *Đây* là sự Khải thị. Và đây là Đức Thánh Linh, Đấng Christ, đang gửi Sứ điệp Ngài cho các hội thánh. Hãy nghe Nó. Hãy nghe Nó. Đó là những gì Kinh Thánh dạy.

252 Nó đã đi vào đâu? Nếu anh em sẽ thật sự không nổi giận, bỏ đi, qua một tuần, anh—anh em hiểu Giáo hội nghị Nicene. Hiểu *Hai Ba-by-lôn* của Hislop. Hiểu...

253 Bây giờ, lịch sử của Josephus thì được lắm, nhưng ông chỉ viết một trang về Đấng Christ, nói, “Có một người tên Jêsus đi khắp nơi, chữa lành dân chúng. Và—và người ấy chết, hay không, không, Phi-lát đã giết người ấy, và—và, hay là Hê-rốt, hay đã đưa người đến chỗ chết. Và rồi các môn đồ đến và lấy cắp xác người đi, và đem giấu nó. Và rồi mỗi đêm họ đi và cắt ra một miếng của nó và ăn.” Nói, “Họ là những kẻ ăn thịt người.” Vì vậy, họ đang dự

tiệc thánh, anh em thấy. Thật là tâm trí xác thịt! Josephus không phải là người để lắng nghe.

²⁵⁴ Nhưng hãy lấy quyển *Sách Những người Tử Vì Đạo của Foxe*. Có tính xác thực tốt. *Sách Những người Tử Vì Đạo của Foxe*, bao nhiêu người đã từng đọc nó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn. *Những Thời Đại Đầu Tiên* của Pember, hay—hay *Hai Ba-by-lôn* của Hislop, hay—hay một số tác phẩm quan trọng đáng tin cậy. Hay, quyển—quyển sách quan trọng nhất mà chúng ta có là Giáo hội nghị Nicene, tiền-Giáo hội nghị Nicene và Giáo hội nghị Nicene. Và anh em tìm thấy ở đó, điều đó không bao giờ được nhắc đến, không người nào.

²⁵⁵ Hãy lấy Thánh Kinh và xem thử có người nào trong Kinh Thánh từng làm phép báp-têm, dùng những danh hiệu đó, danh “Cha, Con, và Thánh Linh” không. Nó có nghĩa có ba thần. Nó dành cho nghi lễ ngoại giáo. Và đạo Công giáo không gì khác thế gian ngoài một—một hình thức ngoại giáo của Cơ-đốc giáo. Và từ giáo hội Công giáo đến Martin Luther, John Wesley, Báp-tít, Trưởng Lão, và vân vân.

²⁵⁶ Nhưng trong những ngày sau rốt đã có một cái cửa đặt ra ở giữa đó, mà mở ra Lẽ thật lần nữa, rằng, “Kinh Thánh đã nói vậy,” và tiên tri vĩ đại đó mà đã đến thế gian trong những ngày sau rốt. Và chúng ta tin người đang đến. Hãy xem. Và người sẽ có một Hội thánh. Bây giờ, chúng ta sẽ thấy điều này, nào.

²⁵⁷ Bây giờ, nên nhớ, đây là sự Khải thị. Anh em không thể lấy ra từ Nó. Bây giờ, thật là một sự thách thức! Hãy tìm một người trong Kinh Thánh, một nơi người ta đã từng làm phép báp-têm như danh của “Cha, Con, Thánh Linh,” hay từng rảy nước bất cứ ai, tìm thấy điều đó trong Kinh Thánh, cho được tha tội mình không. Không bao giờ. Và mọi người, cho dù họ từng chịu phép báp-têm thế nào, đều phải đến và chịu phép báp-têm, làm lại, như Danh “Đức Chúa Jêsus Christ,” để nhận lãnh Đức Thánh Linh.

²⁵⁸ Công vụ 19, “Phao-lô đã đi khắp những miền trên thành Ê-phê-sô, tìm thấy một vài môn đồ nào đó.” Ông nói, “Những môn đồ.” Họ đang có một buổi nhóm vĩ đại. Họ đang đi theo một người bởi tên A-pô-lô, là một luật sư trở lại đạo; một tín đồ Báp-tít tin

vào Giăng Báp-tít, và đang chứng minh bằng Kinh Thánh rằng Chúa Jêsus là Đấng Christ.

259 Phao-lô đã đi qua và thấy A-qui-la và Prít-xi-la, trong chương 18 của Công vụ. Và sau đó người đi qua dùng bữa tối, hay điều gì đó, với A-qui-la và Prít-xi-la. Họ nói với ông về con người vĩ đại này. Họ đến nghe người nói. Họ đã lắng nghe người tối hôm đó. Ông nói, “Người ấy rất tốt. Điều đó rất tốt. Điều đó tốt. Nhưng,” nói, “từ khi anh em tin đã nhận lãnh Đức Thánh Linh chưa?”

260 Còn anh em tin hữu Báp-tít đáng thương phía sau đó, tin anh em nhận lãnh Đức Thánh Linh *khi* anh em tin không?

Người hỏi, “Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh *từ khi* anh em tin chưa?”

Người nào đó trả lời, “Điều đó không được chép trong đó.”

261 Tôi phủ nhận điều đó. Tôi đã có bản tiếng Hi Lạp đáng tin cậy ngay ở đây, tiếng Hê-bơ-rơ, cũng vậy. Kinh Thánh nói trong tiếng Hi Lạp, và cả, tiếng Hê-bơ-rơ, và cũng trong tiếng Aramaic. Trong cả ba thứ tiếng, tôi có ngay ở đây, đều nói, “Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh *từ khi* anh em tin chưa?” Đúng thế. “Anh em đã nhận lãnh được Đức Thánh Linh *từ khi* anh em tin chưa?”

262 Bấy giờ, người ấy nói, “Chúng tôi không biết có Đức Thánh Linh nào.”

Lúc đó người hỏi, “Vậy anh em đã chịu làm phép báp-têm nào?”

263 Họ đáp, “Chúng tôi đã chịu phép báp-têm bởi người mà đã làm phép báp-têm cho Đức Chúa Jêsus Christ rồi. Chúng tôi đã chịu báp-têm với phép báp-têm của Giăng,” cùng một chỗ có nước, có lễ, “cùng một người đó.”

264 Phao-lô đáp, “Điều đó sẽ không có tác dụng. Người ấy chỉ làm phép báp-têm về sự ăn năn tội, không phải cho sự tha tội.”

265 Bây giờ, một số anh em Một ngôi đi khắp nơi và—và làm phép báp-têm đó, sai. Anh em làm phép báp-têm đó cho, vì sự cứu rỗi. Nước không cứu được con người; chính là Huyết, sự ăn năn. Không phải qua làm phép báp-têm mà được tái tạo. Không, thưa quý vị. Sự đổi mới đến từ Thánh Linh. Phép báp-têm là một—là

một sự biểu lộ ra bên ngoài của công việc đổi mới bên trong của sự tái tạo mà đã được thực hiện. Hiểu không? Được rồi. Để ý.

266 Người nói, “Từ khi anh em tin đã nhận lãnh Đức Thánh Linh chưa?” Họ nói...

Ông ấy đáp, “Chúng tôi chưa biết có Đức Thánh Linh nào.”

Người hỏi, “Anh em đã chịu làm phép báp-têm thế nào?”

Đáp, “Chúng tôi đã chịu phép báp-têm với Giảng.”

267 Người nói, “Giảng đã làm phép báp-têm về sự ăn năn tội, về sự ăn năn, nói rằng ‘các ngươi nên tin Ngài,’ là Chiên Con, Của Lễ đã đến, về Đức Chúa Jêsus Christ.” Và khi họ nghe Điều này, họ làm phép báp-têm trở lại như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Và Phao-lô đã đặt tay trên họ và họ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, và nói tiếng lạ và nói tiên tri.

268 Hãy nói với tôi điều đó không phải lời Kinh Thánh, và chỉ cho tôi thấy bất cứ nơi nào, mà bất cứ ai đã từng chịu phép báp-têm cách nào khác trong Tân Ước ngoài ra như Danh Chúa Jêsus Christ. Hãy chỉ cho tôi.

269 Thánh A-ga-bút và nhiều người, có những người khác, đã chịu phép báp-têm như vậy cho đến thời của—của—của Giáo hội nghị Nicene, và mỗi người trong họ đã chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ. Những nhà truyền giáo cho đến những cánh đồng truyền giáo đều làm phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ.

270 Nhưng khi Giáo hội nghị Nicene đến, họ phải có ba thần. Họ lấy Phao-lô xuống...hay lấy thần Jupiter xuống, và đưa Phao-lô lên. Họ đã lấy thần Venus xuống, và đưa Ma-ri lên. Họ có tất cả các loại thần, tất cả các loại thánh đồ và mọi thứ khác, và làm phép báp-têm ba ngôi và dọn ra làm thức ăn cho những người Tin Lành. Và người ta vẫn nuốt nó xuống.

271 Nhưng Ánh Sáng chiều tối giờ đây đang đến. Vị tiên tri nói, “Sẽ có Ánh Sáng vào lúc chiều tối.”

Sẽ có—sẽ có Ánh Sáng vào lúc chiều tối,
 Con đường đến miền Vinh hiển chắc chắn bạn
 sẽ tìm thấy;
 Trong con đường bằng nước, đó là Ánh Sáng
 ngày nay,
 Chôn đi trong Danh tôn quý Jêsus.
 Trẻ và già, ăn năn mọi tội mình,
 Đức Thánh Linh chắc sẽ bước vào;
 Ánh Sáng chiều tà đã đang đến,
 Đó là sự việc Đức Chúa Trời và Đấng Christ là
 Một.

²⁷² Anh chị em tin Nó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Phi-e-rơ đã nói, vào Ngày lễ Ngũ Tuần, “Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, với anh em, hãy biết rõ điều này, rằng Đức Chúa Trời đã dùng Jêsus này, Đấng mà các người đã đóng đinh trên thập tự giá, là Chúa và Đấng Christ;” câu 16 của chương 2. Vâng, “Đức Chúa Trời đã dùng Jêsus này, Đấng mà đã bị các người đóng đinh trên thập tự giá, cũng là Chúa và Đấng Christ. Hãy để cho cả nhà Y-sơ-ra-ên biết, rõ điều này.”

²⁷³ Nói chuyện với một người Do Thái cách đây không lâu, trên Nhà Đa-vít đây, người đó nói, “Dân Ngoại các anh không thể cắt Đức Chúa Trời ra làm ba phần và cho Ngài là một người Do Thái được. Chúng tôi biết rõ điều đó hơn.”

²⁷⁴ Tôi nói, “Thật đúng thế, thưa Thầy. Chúng ta không cắt Đức Chúa Trời ra làm ba phần.” Tôi nói, “Ông có tin lời những nhà tiên tri không?”

Ông ấy nói, “Nhất định rồi.”

Tôi nói, “Ông có tin Ê-sai 9:6 không?”

Ông ấy nói, “Có.”

Tôi hỏi, “Nhà tiên tri đang nói về ai?”

“Đấng Mê-si.”

Tôi nói, “Sự khải thị Đấng Mê-si sẽ là gì với Đức Chúa Trời?”

Ông đáp, “Ngài sẽ là Đức Chúa Trời.”

Tôi đáp, “Đúng thế.” A-men.

Đấy, thế đấy. Đấy, anh em không thể cắt Ngài ra làm ba phần.

²⁷⁵ Nếu anh em những truyền giáo ở đây...Một trong số họ ở đây sẽ đến với người Do Thái, tôi tin, người này đang ngồi ở đây. Anh em đừng bao giờ cố cho người Do Thái “Cha, Con, và Thánh Linh.” Người ấy sẽ nói cho anh em biết ngay lập tức, người ấy biết nó đến từ đâu, “Giáo hội nghị Nicene.” Người ấy sẽ không lắng nghe điều đó. Nhưng anh em hãy để cho người đó thấy Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt ở đâu, và Ngài là Đức Chúa Trời duy nhất. Đức Chúa Trời, đã trở nên xác thịt trong hình thức con người và sống giữa chúng ta, để thánh hóa chúng ta; lấy đi, rằng Chính Đức Chúa Trời có thể đến trong hình thức Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời, Cha, Thánh Linh, là cùng một Ngôi.

²⁷⁶ Kinh Thánh nói trong—trong phả hệ của Đức Chúa Jêsus Christ, trong chương 1 của Ma-thi-ơ, Nó nói, “Áp-ra-ham sanh Y-sác. Y-sác sanh Gia-cốp.” Và cho tới, nói, và rồi trong...Cho phép tôi đọc nó, và rồi bây giờ anh em sẽ biết thật sự những gì tôi đang nói về. Ma-thi-ơ, chương 1. Và chúng ta sẽ...Bây giờ chúng ta hãy bắt đầu với câu 18.

Bây giờ sự giáng sanh của Đức Chúa Jêsus Christ đã xảy ra như vậy: Khi...Ma-ri mẹ Ngài đã hứa gả cho Giô-sép, song chưa ăn ở cùng nhau, thì người đã chịu thai bởi...

²⁷⁷ “Đức Chúa Trời là Cha”? Đọc theo cách đó không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Đã chịu Thai với Ai? [“Đức Thánh Linh.”] Đức...[Băng trống.] Tôi nghĩ Đức Chúa Trời Cha là cha Ngài không? Thế thì, Đức Chúa Trời, Cha và Đức Thánh Linh, là cùng một Thánh Linh, hay Ngài đã có hai cha.

Lúc ấy Giô-sép chồng người, là người có nghĩa,...chẳng muốn cho người mang tiếng xấu, bèn toan...đem để nhệm.

Song trong khi người đang ngắm nghĩ về việc ấy, thì thiên sứ của Chúa hiện đến với người trong giấc chiêm bao, mà phán rằng, Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, người chớ ngại...lấy Ma-ri làm vợ: vì con mà người đang chịu thai đó là bởi...

278 “Đức Chúa Trời là Cha”? Hử? [Hội chúng nói, “Không. ‘Đức Thánh Linh.’”—Bt.] “Đức Thánh Linh.” Thế thì ai là Cha của Chúa Cứu Thế Jêsus? [“Đức Thánh Linh.”] Đức Thánh Linh. Điều Đó là gì trong bạn? [“Đức Thánh Linh.”] Thế thì, đó là Đức Chúa Trời, cũng là, Cha. Phải Thế không? [“A-men.”] Chắc chắn.

Và người sẽ sanh một con trai, và người sẽ đặt tên là JÊSUS:...

279 Ở đây là Đức Chúa Cha, ở đây là Đức Chúa Thánh Linh, và ở đây là Đức Chúa Con, đây, đó là ba Đức Chúa Trời. Kinh Thánh không nói thế. Hai này chỉ là một, nếu không thì Ngài có đến hai cha. Thấy không? Ngài không thể có hai cha. Anh em biết điều đó.

Bấy giờ, nàng sẽ sanh một con trai, và họ sẽ đặt tên là JÊSUS: vì chính con trai ấy sẽ cứu dân mình ra khỏi tội.

Vậy thì điều này tất cả đã xảy ra như vậy, để cho ứng nghiệm bởi Chúa đã dùng đấng tiên tri, mà phán rằng,

...một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sanh một con trai, rồi người ta sẽ đặt tên con trai đó là Em-ma-nu-ên, mà nghĩa là, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.

280 Đó là chương 1 của Ma-thi-ơ.

281 Ma-thi-ơ 28:19, chỗ Chúa Jêsus phán, “Hãy đi, làm phép báp-têm nhưn Danh Cha, Con, và Thánh Linh.” Danh của Cha, Con, Thánh Linh là gì? [Hội chúng nói, “Jêsus Christ.”—Bt.] Jêsus Christ, dĩ nhiên.

282 Anh em đã đọc một chuyện tình, nói rằng, “Sau đó Giăng và Ma-ri đã sống hạnh phúc với nhau.” Giăng và Ma-ri là ai? Hãy trở lại với phần đầu câu chuyện, và tìm thấy.

283 Nếu không có chuyện như vậy, không có tên, “Cha, Con, hay Thánh Linh,” thế thì Ai, nó là Tên của Ai? Hãy trở lại, phần đầu của câu chuyện, và thấy Ngài đang nói về Ai.

284 Phi-e-rơ, vào Ngày lễ Ngũ Tuần, đã nói, “Hãy hối cải, ai nấy trong các người, và phải nhưn Danh ‘Đức Chúa Jêsus Christ’ chịu phép báp-têm để được tha tội mình.” Ông đã có sự khải thị.

Giăng đã có sự khải thị.

285 Chúa Jêsus đã có sự Khải thị, Ngài đã đưa ra chính Ngài ở ngay đây trong câu Kinh Thánh, “Ta là Đấng đã có, hiện có, và còn đến, là Đấng Toàn Năng.” Chao ôi! Đúng thế.

286 Bây giờ, chúng ta hãy lấy câu 7, ngay lập tức bây giờ, thật nhanh như có thể được, trước khi chúng ta ra về.

...Đấng Toàn Năng.

...quyền năng-...sự vinh hiển và quyền năng đời đời vô cùng. A-men.

Và...làm cho chúng ta nên các vua và các thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời...Cha Ngài; và cho Ngài vì sự vinh hiển và quyền năng đời đời vô cùng. A-men.

287 Thấy sự khải thị ấy ở đó, Nó được khải thị như thế nào? Cách mà Đức Chúa Trời...Con người gỡ đầu và bứt tóc, và đủ thứ, cố tìm ra “Cha, Con, và Thánh Linh” là gì, làm ba, trong một.

Đừng bứt tóc và gỡ đầu. Chỉ nhìn lên. Sự Khải thị đến từ Trên. Và đúng thế. Ngài sẽ bày tỏ, không có “Cha, Con, và Thánh Linh.” Chỉ là ba chức vụ mà một Đức Chúa Trời sống ở trong.

288 Chính là ở trong chức vụ, “Thánh Linh,” một mình Ngài, bởi vì nhân loại mà hạ mình. Rồi Ngài đã làm cho chính Ngài một thể xác, sống trong nó, để tạo ra Huyết của Chính Ngài; không qua tình dục, giống như đã có ở trong vườn Ê-đen, nhưng tạo ra bởi một thân xác sáng tạo. Và qua thân thể được sanh ra đồng trình đó, Ngài đã ban cho một dòng Huyết để làm nên thánh chúng ta và giải phóng chúng ta khỏi sự không tin của chúng ta, để tin nơi Ngài. Thế thì, chúng ta làm điều đó, chúng ta tiếp nhận Ngài vào lòng mình, đó là Đức Chúa Trời ở trong chúng ta; Đức Chúa Trời: Cha, Con, và Thánh Linh. Hiểu không? Đúng như Đấng Tiên Tri, Thầy Tế Lễ, và Vua, đó là cùng một người. Được rồi.

289 Bây giờ, câu thứ 7, đây là sự thông báo. Sự thông báo là:

Kìa, Ngài đến giữa những đám mây; và mọi mắt sẽ trông thấy Ngài,...cả đến những kẻ đã đâm Ngài cũng trông thấy; và hết thầy các chi họ trong thế gian sẽ than khóc vì cơ Ngài.

290 Ồ! Chúng ta còn bao nhiêu thời gian? Thật tốt thay ở đó. Anh chị em có thể để thêm ba-...hai mươi phút nữa không? [Hội

chúng nói, “Vâng.”—Bt.] Có thể không? [“A-men.”] Tốt lắm. Bây giờ, thế thì, ngày mai...Tối nay, chúng ta cố gắng nắm bắt phần còn lại về *Khải Tượng Trên Đáo Bát-mô*, tối nay. Ngày hôm nay, chúng ta cố gắng đi cho hết phần thông báo.

291 Ô! Anh chị em cảm thấy dễ chịu không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh em có yêu thích Kinh Thánh cổ này không? [“A-men.”] Nó là sự Khải thị. Điều gì, nó là gì? Đức Chúa Trời với tay xuống, trong Sách này, và lấy bức màn đi, phán, “Đó là Ngài: Đấng Tiên Tri, Thầy Tế Lễ, Vua; Cha, Con, Thánh Linh; Đấng đã có, hiện có, và sẽ đến. Tất cả những điều này, Chính là Đức Chúa Trời.”

292 Bây giờ, chúng ta hãy vén bức màn lên, chỉ một phút lúc này, Chúa đang giúp chúng ta, lấy tấm màn khỏi mắt anh em. Và hiểu được...

Kìa, Ngài đến với những đám mây;...

293 Vậy thì, Ngài đang đến như thế nào? “Với những đám mây.” Loại mây gì? Những đám mây vinh hiển. Không phải một trong những đám mây đầy sấm sét trên đầu, đám mây báo hiệu những cơn mưa này, mà là những đám mây của sự vinh hiển.

294 Anh em sẽ để ý loại mây gì bao phủ Ngài khi Phi-e-rơ và những người khác đã thấy Khải tượng của Ngài trên Núi Hóa Hình, một đám mây phủ bóng Ngài. Y phục Ngài chiếu sáng. Ngài bao phủ mình bằng một đám mây, quyền năng của Đức Chúa Trời,

295 Ô, chúng ta hiểu điều đó, qua những thời đại hội thánh này ở đây. Tôi đang nói với anh em, nó thật sự—nó thật sự làm tôi thỏa mãn tận đáy lòng, khi nghĩ về điều đó. Ngài sẽ đến như thế nào...Tôi thấy ngày này mà chúng ta đang sống, nơi không có gì cả, không có hi vọng gì còn lại ngoài sự Đến của Ngài.

296 Bây giờ chúng ta sẽ lấy câu này thật nhanh. Bây giờ nên nhớ.

...mọi mắt sẽ trông thấy Ngài,...

297 Vậy thì, đó không phải là sự Cất lên, lúc ấy. Phải không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Thấy không? Không phải là sự Cất lên. Nó không phải là sự Cất lên. Ngài đang phán điều gì? Sự Đến lần thứ hai.

...và cả đến những kẻ đã đâm Ngài cũng trông thấy: và hết thấy các chi họ trong thế gian sẽ than khóc vì cơ Ngài.

²⁹⁸ Bây giờ chúng ta sẽ trở lại và đưa ra một số lịch sử. Chúng ta hãy trở lại với Xa-cha-ri, và lấy chương thứ 12 của Xa-cha-ri. Xa-cha-ri. Đứng rồi.

²⁹⁹ “Và mỗi ngày Chúa thêm những người được cứu thêm vào hội thánh.” Chúng ta cảm ơn biết bao vì sự khải thị tốt đẹp của Đức Chúa Jêsus Christ! Anh chị em há chẳng sung sướng vì Ngài sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Giờ đây, chúng ta sẽ đưa điều này vào hình thức quyển sách thật nhanh hết sức như có thể được, cho dân sự, và rồi anh chị em có thể có nó, để đọc nó trong sự yên tĩnh của căn phòng mình và vân vân, và nghiên cứu nó, chính anh em. Được rồi.

³⁰⁰ Xa-cha-ri, Xa-cha-ri, chương 12 bây giờ của Xa-cha-ri. Và chúng ta muốn, lấy điều này cầu nguyện thật sự bây giờ. Và tôi muốn lấy điều này vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Bây giờ, Xa-cha-ri 12, chúng ta hãy bắt đầu ở câu 9. Hãy lắng nghe nào. Ngài đang nói về sự Đến. Xa-cha-ri 12, và chúng ta sẽ bắt đầu ở câu thứ 9, trong câu thứ 9.

Và sẽ ứng nghiệm...

Xa-cha-ri, đang nói tiên tri, bốn trăm tám mươi bảy năm trước khi Đấng Christ đến.

Và sẽ ứng nghiệm trong ngày đó, Ta sẽ tìm cách hủy diệt hết thấy...những nước nào đến đánh Y-sơ-ra-ên. (Hãy nghĩ về điều đó.)

Và Ta sẽ đổ ra thần của ơn phước và của sự nài xin, trên nhà Đa-vít, và trên dân cư Giê-ru-sa-lem: và chúng nó sẽ nhìn xem Ta là Đấng mà chúng nó đã đâm,...

³⁰¹ Bây giờ, khi nào thì Phúc âm quay trở lại với dân Do Thái? Khi ngày của dân Ngoại đã xong, Phúc âm sẵn sàng, đi đến với dân Do Thái. Ồ, tôi có thể, nếu tôi có thể chỉ nói trước với anh em một điều nhỏ gì đó sắp sửa xảy ra ngay ở đây, đây, ngay trong ngày này. Anh em thấy không? Nó sắp sửa xảy ra. Chúng ta đi vào điều đó trong Thời đại Hội thánh. Và điều lớn này sắp sửa xảy ra, sẽ mang sang với Khải huyền chương 11 và lấy ra hai tiên tri đó, Ê-

li và Môi-se trở lại với dân Do Thái. Chúng ta hãy sẵn sàng cho điều đó. Mọi thứ đang được sắp đặt, thật sẵn sàng. Sứ Điệp dân Ngoại này, khi dân Do Thái mang nó đến cho các dân Ngoại, dân Ngoại sẽ lấy nó đem lại ngay cho dân Do Thái lần nữa. Và sự Cát lên sẽ đến.

³⁰² Bây giờ nên nhớ, sự đến này ở đây, sau khi đại nạn...Hội Thánh không đi qua Đại nạn. Chúng ta biết điều đó. Kinh Thánh nói vậy. Hiếu không? Đúng thế.

³⁰³ Bây giờ, Ngài sẽ đổ ra trên nhà Y-sơ-ra-ên, (điều gì?) cùng một Đức Thánh Linh, đây, sau khi Hội thánh dân Ngoại không còn.

...và họ đã nhìn xem Ta là Đấng họ đã đâm, và họ sẽ than khóc, như là một người mà than khóc con trai một, và sẽ ở trong sự cay đắng vì người đó, như khi người ta ở trong sự cay đắng vì cơ con đầu lòng.

Và trong ngày đó sẽ có...sự than khóc lớn tại Giê-ru-sa-lem,...và sự than khóc...trong—trong thung lũng của Mê-ghi-đô.

Và—và đất này sẽ than khóc, mỗi họ riêng phần mình; họ của nhà Đa-vít riêng ra, và...họ của nhà Na-than riêng ra, và mỗi người trong các nhà riêng ra; (khi họ thấy, điều gì sẽ xảy ra, điều gì sẽ xảy ra khi Ngài đến trong những đám mây vinh hiển, ở sự hiện ra thứ hai của Ngài.)

³⁰⁴ Và khi những người Do Thái đó mà đã đâm Ngài...Anh em biết đấy, câu Kinh Thánh khác nói họ sẽ hỏi Ngài, những vết thương này Ngài đã bị ở đâu.

Ngài phán, “Trong nhà của bạn hữu Ta.”

³⁰⁵ Và không chỉ sẽ là lúc than khóc cho dân Do Thái những người mà đã chối bỏ Ngài, như Đấng Mê-si, nhưng nó sẽ là lúc than khóc cho họ những dân Ngoại còn lại ở đây, mà đã chấp nhận...mà đã chối bỏ Ngài như Đấng Mê-si của họ ngày nay. Họ sẽ than vãn và khóc lóc. Người nữ đồng trinh ngủ gục sẽ than vãn. Đó là giáo hội đó đã từ chối nhận lấy Dầu trong ánh sáng của nó. Có mười người nữ đồng trinh đi ra, tất cả đều là những người tốt, nhưng chỉ năm trong số họ có Dầu trong đèn. Năm

người khác là những người tốt, những người tốt, nhưng không có Dầu trong đèn của họ. “Và họ bị quăng vào sự tối tăm ngoài xa kia nơi sẽ có khóc lóc, than vãn, và nghiêng răng.”

³⁰⁶ Đây này, “Họ sẽ có sự than khóc.” Kinh Thánh nói ở đây, “Họ sẽ có sự than khóc, và cực kỳ tan nát lòng, cho đến nỗi ngay cả...”

³⁰⁷ Ở đây, tôi sẽ cho anh em thấy điều nữa, Sáng thế ký 45, nếu anh em muốn hiểu điều đó. Chúng ta hãy nắm điều đó chỉ một phút và cũng đọc trong Sáng thế ký, sự...Tôi tin, của chương 45 của Sáng thế ký. Tôi muốn hiểu điều này ở đây, Giô-sép muốn tự bày tỏ mình cho—cho dân sự của ông biết. Và chúng ta sẽ hiểu điều này, thật sự cho thấy những—những hình bóng gì sẽ xảy ra trong ngày đó, rồi chúng ta sẽ ràng buộc nó với nhau.

Bây giờ Giô-sép không còn thể nào cầm lòng cho đậu được trước mặt...họ đứng chung quanh ông; và ông bèn la lên rằng, Hãy đuổi mọi người đi ra...hết thấy.

³⁰⁸ Bây giờ nên nhớ, Giô-sép, đang bày tỏ chính mình, ông đã la lên, “Hãy đuổi họ ra hết thấy.”

Và khi Giô-sép tỏ thật với các anh em mình, thì không có một người nào khác ở tại đó.

Và người cất tiếng lên khóc: và dân Ê-díp-tô và nhà Pha-ra-ôn nghe người. (Ông đã phải kêu thét lên.)

Và Giô-sép nói cùng anh em mình rằng, Tôi là Giô-sép; cha tôi còn sống chăng? Và các anh em người không thể trả lời người; vì trước mặt người các anh em bối rối.

Và Giô-sép lại nói với các anh em mình rằng, Hãy lại gần...tôi, tôi cầu nguyện cho các anh. Và họ bèn lại gần. Và người nói, Tôi là Giô-sép em của các anh, mà...người mà các anh—người mà các anh đã bán sang xứ Ê-díp-tô.

Bây giờ vậy thì đừng sầu não, cũng đừng tiếc chi, về điều các anh đã bán tôi đặng bị dẫn đến xứ này: vì để giữ gìn sự sống các anh nên Đức Chúa Trời đã sai tôi đến đây trước các anh. (Ồ, tốt đẹp biết bao!)

Vì đã hai năm rồi trong xứ có...bị đói kém: và...điều này sẽ còn xảy ra, sẽ còn có và sẽ không có trở bông lúa hay gặt hái chi được hết.

Và Đức Chúa Trời sai tôi đến đây trước đặng giữ gìn các anh còn nổi dòng trên mặt đất, và cứu sự sống của các anh bằng một sự giải cứu lớn.

309 Cho phép tôi chỉ lấy đoạn này bây giờ và so sánh điều đó với Xa-cha-ri, chương 12, chỉ một lát. Vậy thì, chúng ta biết rằng, trong hình bóng. Nếu anh em dạy những hình bóng, thế thì anh em sẽ luôn luôn hiểu điều đó đúng, tôi nghĩ, trong—trong hình bóng.

310 Bây giờ, Giô-sép, khi ông được sanh ra, ông đã bị anh em mình ghét bỏ. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì tôi muốn chỉ ra cho anh em thấy, Giô-sép đại diện cho Hội thánh đầy dẫy Thánh Linh. Giô-sép bị anh em mình ghét. Tại sao? Bởi vì ông thì thiêng liêng. Giô-sép không thể tránh được bởi vì ông có thể thấy khả tượng. Ông không thể tránh được bởi vì ông đã thấy những giấc chiêm bao, đấy, và có thể thông giải những giấc mơ. Ông, đó là những gì đã có ở trong ông. Ông không thể tỏ ra bất cứ điều gì ngoài những gì đã có ở trong ông.Ồ, thế rồi, các anh ông ghét ông, vô cớ. Nhưng cha ông yêu thương ông, vì cha ông là một vị tiên tri.

311 Thấy điều đó như thế nào với Chúa Jêsus không? Đức Chúa Trời yêu Con Ngài. Nhưng các anh em, những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê, đã ghét Ngài, bởi vì Ngài có thể chữa lành người đau, và nói trước những sự việc, và thấy những khả tượng, thông giải. Hiểu tôi muốn nói gì không? “Họ ghét Ngài, vô cớ.”

312 Và họ đã làm gì với Giô-sép? Họ ngụy tạo ông đã chết, và ném ông vào trong hố. Lấy chiếc áo choàng đẫm máu, có bảy màu, mà cha ông...

313 Chỉ có cái móng có bảy màu. Và cái móng, chúng ta biết điều gì, để chúng ta hiểu điều đó sau một chút, tôi nghĩ, tối nay. Cái móng bao phủ Ngài ở đây, Chúa Jêsus, nơi mà, “Ngài ngồi trông như ngọc thạch anh và lục bửu thạch, và một cái móng.” Một cái móng là một giao ước.

314 Và đó là giao ước của Đức Chúa Trời đối với Giô-sép. Rồi họ bôi máu trên cái áo khoác của ông, và đem nó về cho cha. Và người tưởng rằng con mình đã chết. Và...

³¹⁵ Nhưng ông đã được kéo lên khỏi hố và bị đưa vào trong một—một...bị bán cho Pha-ra-ôn, người nào đó ở Ê-díp-tô, và một—một quan thị vệ đã giữ ông. Và khi họ làm thế, ông, một điều không may đến chống lại ông, và ông bị ném vào trong tù. Và ở đó ông đã nói tiên tri, và nói với hai người mà một người sẽ chết còn một người được tha; quan tửu chánh và một—và một quan thượng thiện, về những giấc mơ của họ.

³¹⁶ Và rồi ông được nhắc lên từ đó, để ngồi bên tay hữu của Pha-ra-ôn. Và không người nào có thể gặp Pha-ra-ôn, chỉ qua Giô-sép. [Bằng trống—Bt.]

³¹⁷ Hãy xem điều gì. Bấy giờ, việc...khi Giô-sép lúc đó bị bán qua cho người Ê-díp-tô. Và, để ý, mọi việc ông đã làm hình bóng về Đấng Christ. Hãy xem quan thượng thiện này và quan tửu chánh này ở trong đó, và cả hai đều có những giấc mơ. Và Chúa Jêsus, khi Ngài ở trong nhà tù của Ngài. Nên nhớ, Giô-sép đã bị ở trong tù. Và khi Chúa Jêsus bị giam trong tù của Ngài, (bằng cách nào?) đã bị đóng đinh trên thập tự giá, có một người được cứu và một người bị hư mất. Giô-sép, khi ông ở trong tù, một người được cứu, một người bị chết.

³¹⁸ Và để ý. Rồi sau khi Chúa Jêsus được cất đi khỏi thập tự giá, Ngài được tôn cao trong Thiên đàng, và ngồi bên hữu Thánh Linh lớn, Giê-hô-va. “Không ai có thể đến với Đức Chúa Trời nếu không bởi Ta.” Không có *Chào Ma-ri*, không có được chúc phước *điều này* hay chúc phước *điều kia*. Nhưng, chỉ qua Đức Chúa Jêsus Christ, “Chỉ có một đấng trung bảo duy nhất giữa Đức Chúa Trời và loài người,” thân thể quý báu đó mà Đức Chúa Trời đã ngự vào, ở giữa chúng ta, đã lấy Danh của Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời đã lấy tên của con người. Đức Chúa Trời đã lấy...

³¹⁹ Hãy nhìn đây. Lúc ban đầu, khi A-đam...Tôi thật không thể ra khỏi điều đó. Dường như người nào đó không đang hiểu được Nó, nơi nào đó. Hãy xem. Lúc ban đầu...Cho phép tôi chỉ cho các bạn đôi điều lần nữa. Đức Thánh Linh báo trước tôi làm điều này. Tôi sẽ rời chủ đề này trong một phút. Khi tin tức đầu tiên đến với sự Vinh hiển, rằng con trai đã bị hư mất, A-đam, Đức Chúa Trời đã sai một Thiên sứ đến không? Ngài đã sai một con trai đến không? Ngài đã sai bất cứ người nào khác không? Ngài đã đến,

chính Ngài, để chuộc lại đứa con hư mất của Ngài. Halêlugia! Đức Chúa Trời đã không tin điều đó với người nào ngoài chính Ngài. Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta, và cứu chuộc con người, chính Ngài. Đó là...“Chúng ta đã được cứu,” Kinh Thánh nói, “bởi Huyết của Đức Chúa Trời.” Người phàm, Đức Chúa Trời đã...Đức Chúa Trời bất tử đã bị làm cho chết, để cất đi tội lỗi, trở thành Chiên Con, chính Ngài; để bước vào sự Vinh hiển, đã vén màn lên, và với Huyết của Chính Ngài trước Ngài, phía bên kia bức màn.

³²⁰ Bảy giờ, Giô-sép, đi xuống xứ Ê-díp-tô. Và ở đó từ ngục tù ông được tôn lên, tới bên hữu của Pha-ra-ôn, và được làm người cai quản xứ. Và mọi việc đều được thịnh vượng trong những ngày của Giô-sép.

³²¹ Bảy giờ, khi Chúa Jêsus trở lại, ngay cả sa mạc sẽ trở bông như hoa hồng. Ngài là Con của sự thịnh vượng, hình bóng của Giô-sép.

³²² Người ta đã đưa Giô-sép vào...Quan thị vệ để ông ở trong nhà mình; mọi việc ông làm, ông đều thịnh vượng. Họ bỏ ông vào tù, và cả tù đều thịnh vượng. Mọi việc họ đã làm, ông làm cho thịnh vượng. Và khi ông được cất nhắc lên, nơi cao nhất, của Pha-ra-ôn, ngồi kế bên Pha-ra-ôn, mọi việc ở xứ Ê-díp-tô đều thịnh vượng trên hết thảy bất cứ điều gì ở thế gian.

³²³ Khi Ngài trở lại, đó sẽ là một xứ sở thịnh vượng. Những sa mạc cằn cỗi sẽ trở bông, và sẽ có thức ăn ở mọi nơi. Và chúng ta có thể, mọi người, ngồi dưới cây vả riêng của mình, và vui cười và sung sướng, và sống đời đời trong sự Hiện diện của Ngài, khi Ngài trở lại như Vua.

³²⁴ Ngài là Con người, Đấng Tiên Tri. A-men. Ngài là Con người, Của Lễ, Thầy Tế Lễ. Ngài là Con người, như Vua, Con của Đa-vít ngồi trên ngôi uy nghiêm của Ngài. Con người, Ngài là một...Đức Chúa Trời đã biểu hiện như Con người. Ngài đã giáng xuống và trở nên con người, để cất tội lỗi thế gian đi. Ngài trở nên một người, như một Đấng Tiên Tri. Ngài đã trở nên con người, như Thầy Tế Lễ. Ngài trở nên con người, như Vua; Vua của Thiên đàng, Vua của các thánh đồ, Vua Đời đời; luôn luôn đã là Vua, luôn luôn sẽ là Vua, Vua Đời đời.

325 Bây giờ để ý, thế thì, Giô-sép. Trước khi Giô-sép đến, người ta phải thổi kèn lên, trước tiên. Và dân chúng la lên, “Hãy quì gối xuống trước Giô-sép.” Cho dù một người đang làm gì đi nữa, người đó đang bán hàng trên đường phố, khi nghe tiếng kèn vang lên, anh ta phải quì xuống. Một người gần như sẵn sàng đi ra và lấy tiền của mình, nhưng anh ta phải quì gối, khi Giô-sép đang đến. Ồ! Các-...các—các—các hoạn quan gần như sẵn sàng hành động, và ông ta sẽ đã làm gì? Người đó phải ngừng lại. “Giô-sép đang đến.” Tiếng kèn đã vang lên.

326 Một trong những ngày này, mọi việc, ngay cả thời gian, sẽ đứng im. “Khi tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, và những người chết trong Đấng Christ sẽ thức dậy, và buổi sáng lộ ra Đời đời, sáng choang và đẹp tươi.” Mọi sự sẽ quì gối. “Mọi đầu gối sẽ quì xuống, và mọi lưỡi sẽ xưng nhận với Nó.”

Hãy bắt đầu bây giờ. “Có người thì tội lỗi họ bị bày tỏ ra trước, còn có người sau rồi mới bị tỏ ra.”

327 Nhưng bây giờ để ý những gì xảy ra. Thật vinh hiển biết bao! Khi mà Giô-sép sau đó...sau khi ông đã cưới một người Ngoại và có một gia đình, Ép-ra-im và Ma-na-se, các con trai người. Anh em có để ý lúc cuối cùng không? Khi Giô-sép...Gia-cốp bắt đầu chúc phước cho Ép-ra-im và Ma-na-se. Khi ông bắt đầu đặt tay mình, ông để Ép-ra-im bên phải, Ma-na-se bên trái, để bàn tay phải chúc phước cho đứa lớn nhất. Nhưng khi ông bắt đầu cầu nguyện, hai bàn tay ông bắt chéo, và ông để tay phải lên đầu đứa nhỏ nhất chúc phước thay vì để tay phải lên người con đầu.

328 Và Giô-sép nói, “Không phải vậy, thưa Cha.” Nói, “Cha phải đặt tay chúc phước trên Ma-na-se thay vì trên Ép-ra-im.”

Và người đáp, “Đức Chúa Trời đã bắt chéo tay ta.”

329 Điều gì vậy? Ở Do Thái, người con trưởng, là người được chọn trước tiên của Đức Chúa Trời, qua Thập tự giá phước lành trở lại với các dân Ngoại, để có Nàng Dâu. Phước lành đến qua Thập tự giá, từ dân Do Thái đến với dân Ngoại. Đã chối bỏ, họ đã chối bỏ Thập tự giá, do đó Ngài đã lấy Nàng Dâu dân Ngoại.

³³⁰ Bây giờ khi Giô-sép, trước điều này, khi ông đã...nghe về anh em mình, những người mà...Họ đã không có sự thông công trong nhiều năm, người Do Thái.

³³¹ Bây giờ hãy xem. Chúng ta đang trở lại với Xa-cha-ri bây giờ, chỗ mà họ than khóc, và kêu gào và than khóc. Và ngay cả những gia đình sẽ tự chia rẽ với những gia đình khác, đi ra, nói, "Làm sao chúng ta đã làm điều đó? Làm sao chúng ta có thể đã từng làm điều đó?" Khi họ nói, "Ngài đã bị những vết sẹo ở đâu, chúng in vào tay Ngài?" ngay cả những người đã từng đâm Ngài. "Ngài sẽ đến trong những đám mây. Và họ sẽ thấy Ngài, ngay cả những người đã đâm Ngài. Và mọi nhà sẽ than vãn, và họ sẽ than khóc." Họ sẽ không biết làm gì.

³³² Và khi Giô-sép...Anh em biết câu chuyện đó. Khi ông thấy anh em mình, và ông làm ra vẻ không biết nói tiếng Hê-bơ-rơ, và kiếm một người thông dịch để dịch nó cho ông. Và ông hành động giống như, ông không thể nói tiếng Hê-bơ-rơ; nhưng ông muốn biết. Và vì vậy khi cuối cùng, một ngày, khi họ mang người em út đến, anh em có để ý không? Đó là Bên-gia-min là người làm linh hồn của Giô-sép bùng cháy lên không?

³³³ Ngày nay, đó là điều gì, mà sẽ làm bùng cháy linh hồn của Ngài, Giô-sép chúng ta, Chúa Jêsus? Hội thánh non trẻ đó ở dưới Iran xa kia, những người đã tuân giữ điều răn Đức Chúa Trời. Và đó là một dân mới sanh đã tụ họp nhau trong xứ Palestine, và đã được khôi phục trở lại. Cờ sáu Sao đỏ của Đa-vít, lá cờ xưa nhất trên thế giới, một nước mới được sanh ra trong vài năm qua. Đó là Y-sơ-ra-ên.

Các nước náo loạn, Y-sơ-ra-ên đang thức tỉnh,
 Những dấu hiệu mà Kinh Thánh đã nói trước;
 Ngày của dân Ngoại được tỉnh, với sự kinh hãi
 đè nặng;
 Hãy trở lại, Ô hỡi dân tan tác, với đất nước của
 chính người.

Ngày Cứu chuộc gần rồi,
 Lòng người đang thất kinh vì sợ hãi; (Cứ nhìn
 điều đó, tất cả trở nên điên loạn.)

Hãy đầy dẫy Thánh Linh, kêu đèn lên và làm cho sạch,
 Hãy ngược lên, sự cứu chuộc người đã gần kề.
 Các tiên tri giả đang nói dối, Lẽ thật của Đức
 Chúa Trời họ đang chối bỏ,
 Rằng Chúa Jêsus Đấng Christ là Đức Chúa Trời
 của chúng ta;
 (Vinh hiển thay! Nhưng sự Khải thị đã đến.)
 Vậy chúng ta sẽ bước đi nơi các sứ đồ đã giẫm
 chân lên, (Ngay trong cùng chỗ của họ.)
 Vì Ngày Cứu chuộc gần rồi,
 Lòng người đang thất kinh vì sợ hãi;
 Hãy đầy dẫy Thánh Linh của Đức Chúa Trời,
 kêu đèn lên và làm cho sạch,
 Hãy ngược lên, sự cứu chuộc người đã gần kề.

³³⁴ Ô! Ô, Giô-sép, khi ông thấy Bên-gia-min đứng đó! Đó là em trai nhỏ bé của ông. Anh em thấy cậu bé Bên-gia-min bây giờ lên...?...đã vượt qua chặng đường xa kia, đang ngồi ở đó không? Những chi phái của—của thế gian, hay của dân Do Thái, trở lại đó nơi sẽ có một trăm bốn mươi bốn ngàn người của họ đứng đó, tin nhận Đấng Christ khi họ thấy Ngài Đến. Họ sẽ nói, “Kìa, đây là Đức Chúa Trời của chúng ta Đấng mà chúng ta đã chờ đợi.” Rồi họ sẽ thấy những vết dâm... “Những vết sẹo này ở đâu mà có?”

Ngài đáp, “Trong nhà bạn hữu Ta.”

³³⁵ Và họ sẽ than khóc và họ sẽ kêu la. Và mỗi gia đình, những chi phái của họ Đa-vít và Nép-ta-li và tất cả, sẽ tự chia tách ra, mỗi gia đình, và khóc cho chính họ khi họ thấy Ngài đứng trên không trung, Đấng mà họ đã dâm.

³³⁶ Sứ điệp của Ngài sẽ là gì? Hãy xem những gì Giô-sép nói. Khi ông nói...

³³⁷ Hãy để ý điều khác nữa. Khi Giô-sép đã có con trước cậu ấy, ông nhìn vào họ, ông thấy cậu bé Bên-gia-min. Ông đã thấy Ép-ra-im, ông đã thấy những người còn lại ở đó, Gát cùng hết thảy anh em mình. Và mười hai chi phái, mười chi phái lúc đó, đang

đứng trước ông. Ông đã thấy hết thấy họ đứng đó. Ông biết họ là anh em mình. Và ông nhìn thẳng, vào cậu bé Bên-gia-min, cổ họng ông bắt đầu nghẹn lại. Biết họ là anh em mình. Ông đã nói gì? “Hãy đuổi mọi người ra hết thấy.” Điều gì đã xảy ra với vợ và con cái ông? Họ đã đi vào cung điện.

³³⁸ Hội thánh dân Ngoại sẽ đi đâu lúc sự Cất lên? Đi vào Cung điện. Nàng Dâu, Halêlugia, Nàng Dâu sẽ được cất lên khỏi trái đất, trong sự Cất lên. Rồi khi Ngài trở lại, Nàng Dâu của Ngài không còn ở đó nữa khi Ngài bày tỏ chính Ngài với anh em Ngài, những người Do Thái, mà đã đâm Ngài, những người mà đã chối bỏ Ngài.

³³⁹ Nhưng vợ ông và những yêu dấu của ông, bạn bè gần gũi của ông ở đó, những bạn đồng hành Đức Chúa Trời đã sai đến của—của ông đã có trong đền thờ. Và khi ông nhìn, ông đã nói họ là... Họ không biết. Họ nói, “Ồ, hoàng tử vĩ đại này!” Họ bắt đầu nói, với nhau, ồ, về những việc họ đã làm.

³⁴⁰ Tôi tin chính là Êp-ra-im, hay không phải là Êp-ra-im, nhưng tôi quên đó là người nào bây giờ, mà—mà đã nói, “Ồ, chúng ta không nên giết Giô-sép, em mình.” Nói, “Anh em thấy đó, chúng ta đang phải trả giá lại.” Ru-bên, Ru-bên nói, “Chúng ta chẳng nên giết em mình,” nói, “bởi vì, các em thấy, chúng ta phải trả giá lại cho những gì mình đã làm.”

³⁴¹ Và Giô-sép đang đứng đó; họ không nghĩ ông có thể hiểu được tiếng Hê-bơ-rơ. Nhưng ông biết nó.

³⁴² Một số người nghĩ, không thể nói...hiểu việc nói tiếng lạ, nhưng Ngài biết tất cả điều đó. Vàng, Ngài biết. Vương quốc dân Ngoại bắt đầu với việc nói tiếng lạ và những sự thông giải, với cái đầu bằng vàng (cái đầu trước tiên) trước khi nó sụp đổ. Điều gì chấm dứt thời kỳ đầu tiên của dân Ngoại? Một bản viết tay tiếng lạ trên tường, và một người có thể thông giải nó và kể lại nó là gì. Nó đi ra cùng một phương cách như vậy. A-men. Đi vào và đi ra cùng một cách.

³⁴³ Họ nghĩ ông không thể hiểu tiếng mà họ đang nói, nhưng ông biết nó. Họ nói, “Anh em thấy những gì chúng ta đã có không?”

Và sau đó Giô-sép thấy họ hối tiếc về những việc họ đã làm.

344 Bây giờ Ngài thấy họ ân hận và hối tiếc vì chối bỏ Ngài, vì Ngài kiềm nén cơn giận của Ngài bây giờ. Ngài sẵn sàng giải tán Hội thánh của Ngài khỏi trái đất, đem Nó vào miền Vinh hiển. Rồi trở lại, và rồi tất cả các chi phái trên đất sẽ than khóc.

345 Họ đã làm gì? Ru-bên, tất cả họ, bèn khóc, họ nói, “Ôi! Ôi!” Họ sợ hãi và nói, “Đây là người. Bây giờ chúng ta biết mình ở đây vì điều đó. Bây giờ người sẽ giết chúng ta. Bây giờ người... Chúng ta biết rằng mình sẽ bị tiêu diệt ngay bây giờ, bởi vì đó là Giô-sép mà bấy lâu nay xa cách chúng ta. Đó là Giô-sép, em chúng ta, giờ đây chúng ta thật sự ở đây vì điều đó.”

346 Người nói, “Đừng tự trách mình làm chi. Đức Chúa Trời đã làm việc này đặng giữ gìn sự sống.”

347 Đức Chúa Trời đã làm gì? Tại sao dân Do Thái đã chối bỏ Chúa Jêsus? Để dân Ngoại chúng ta, để, mà, những người mà Ngài đã gọi ra vì Danh Ngài, Đức Chúa Trời đã làm điều đó để giữ gìn sự sống của Hội thánh dân Ngoại, Nàng Dâu.

348 Tất cả những chi phái mà đã chối bỏ Ngài sẽ than khóc. Họ sẽ ẩn mình trong hang, và trong những hốc đá, cùng những nơi khác, nói, “Hãy trốn, kéo e những hòn núi, rơi xuống trên chúng ta.” Họ đã chối bỏ Nó, Ngài. Tất cả mọi vật trên đất sẽ than khóc vì cố Ngài. Mỗi gia đình trong Y-sơ-ra-ên sẽ tự phân rẽ. Những gia đình sẽ phân rẽ, nhà này với nhà khác, và nói, “Tại sao chúng ta đã làm điều đó? Làm sao chúng ta đến chỗ chối bỏ Ngài? Cách nào? Ngài đứng đó. Đó là Đức Chúa Trời Đấng mà chúng ta chờ đợi. Và Ngài đấy, với những dấu đinh trên tay Ngài, và chúng ta đã làm điều đó.”

349 Điều đó chính xác những gì anh em họ nói ngay dưới đó, khi họ trở về và nói, “Đó là Giô-sép, mà chúng ta đã bán.”

Người nói, “Tôi là Giô-sép, em của các anh, mà các anh đã bán đặng dẫn qua xứ Ê-díp-tô.”

350 “Ồ!” Họ hoảng sợ. Và họ kêu la và than khóc, và chạy lại với nhau, “Chúng ta có thể làm gì?”

351 Người nói, “Đừng tự trách mình làm chi, vì Đức Chúa Trời đã làm tất cả điều này. Đức Chúa Trời đã sai tôi đi trước.”

³⁵² Đức Chúa Trời đã dựng nên tất cả mọi người; người da trắng, người da đen, người da nâu, người da vàng, mọi người. Đức Chúa Trời đã dựng nên mọi người. Ngài đã dựng nên dân Ngoại, đã dựng nên người Do Thái. Ngài tạo dựng hết thảy. Tất cả vì sự vinh hiển Ngài. Người Do Thái phải bị chối bỏ để nhận lấy Nàng Dâu dân Ngoại.

³⁵³ Đó là lý do tất cả những hình bóng này. Vì thế Nàng Dâu dân Ngoại và con cái Nàng ở cùng Nàng, Hội thánh ngũ tuần vinh hiển đó đã được tẩy sạch bằng Huyết Chiên Con, với tất cả quyền năng của sự phục sinh đang sống trong lòng họ, sẽ thức dậy ngày nào đó trong sự Cất lên (trong chốc lát, trong nháy mắt) để đi vào sự Hiện diện của Chúa Jêsus, trong khi Ngài trở lại (và giải tán mọi thứ) để bày tỏ chính Ngài với anh em Ngài.

³⁵⁴ Hãy xem câu Kinh Thánh nói gì ở đây, để kết thúc. Ồ!

Kìa, Ngài sẽ đến với những đám mây; và mọi mắt sẽ trông thấy Ngài, (bấy giờ Ngài đang nói về lần Đến thứ hai, không phải sự Cất lên), và cả đến những kẻ đã đâm Ngài cũng trông thấy:...

³⁵⁵ Chương thứ 7, câu 1...Hay, câu thứ 7 của chương 1.

...mọi mắt sẽ trông thấy Ngài, cả đến những kẻ đã đâm Ngài cũng trông thấy: và hết thảy các chi họ trong thế gian sẽ than khóc vì cơ Ngài. Thật vậy, A-men.

³⁵⁶ Thế thì Ngài đưa ra một dấu ngoặc đơn to tướng đó. Đây là Ai? Đây là Ai mà họ trông đợi?

Ta là An-pha và Ô-mê-ga, Ta là A và Z, (tiếng Hi Lạp A và Z, mẫu tự Hi Lạp)...

³⁵⁷ Công vụ 2:36, sự...Phi-e-rơ nói, “Chẳng có danh nào khác dưới Trời để nhờ đó mọi người phải được cứu.” Hay là, không, tôi xin lỗi; quên mở ngoặc nó. Ông nói, “Hãy để cả nhà Y-sơ-ra-ên khá biết chắc chắn, rằng Đức Chúa Trời đã tôn Jêsus này, Đấng mà các người đã đóng đinh trên thập tự giá, làm Chúa và Đấng Christ.”

³⁵⁸ Giăng 14:7 và 12, Thô-ma nói, “Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng tôi, thì đủ rồi.”

359 Phán, “Ta ở cùng các người đã lâu thay, mà các người không biết Ta sao?” Phán, “Kẻ nào đã thấy Ta tức là đã thấy Cha. Sao người lại nói rằng, ‘Xin chỉ Cha cho tôi’? Ta và Cha Ta là Một.”

360 Tôi đã nói điều đó một lần với một người. Người phụ nữ đó nói, “Chờ một chút, Ông Branham.” Nói, “Ông và vợ ông, cũng là một.”

Tôi nói, “Nhưng không phải kiểu đó.”

Bà ta nói, “Tôi xin lỗi.”

Tôi nói, “Bà có thấy tôi không?”

Bà ta đáp, “Có.”

Tôi hỏi, “Bà có thấy vợ tôi không?”

Bà đáp, “Không.”

361 Tôi nói, “Thế thì, Chúng là kiểu khác. Ngài phán, ‘Khi các người thấy Ta, tức là các người đã thấy Cha rồi.’” Vì vậy thế là đủ cho điều đó.

362 Vì thế trong Phúc âm Giảng, hay Giảng Nhất 5:7 đến 8, hết thấy anh em mà đang ghi xuống. Giảng Nhất 5:7 đến 8, Kinh Thánh nói. Người nói, chính là người viết ra sự Khải thị này mà Chúa Jêsus ban cho ông, ông nói, “Có ba mà làm chứng ở trên Trời: Cha, Lời (Lời là Con)...Cha, Lời, và Đức Thánh Linh, và ba này là một. Có ba làm chứng dưới đất: nước, Huyết và Thánh Linh, và chúng đồng thuận; không phải là một, nhưng chúng hiệp làm một.”

363 Anh em không thể có Cha mà không có Con. Anh em không thể có Cha hay Con mà không có Đức Thánh Linh. Đúng. Nhưng anh em... Và nước, Huyết, và Thánh Linh, đó là những yếu tố phải có để hình thành Thân thể Ngài.

364 Khi sự sinh sản tự nhiên xảy ra, điều gì xảy ra trước tiên khi một người đàn bà sanh ra một em bé? Điều trước tiên, là nước. Thứ hai, là máu. Đúng không? Điều tiếp theo, là linh. Đứa bé bắt được hơi thở của mình, bắt đầu thở. Nước, máu, và linh, tạo thành sự sanh ra xác thịt.

365 Cũng vậy, với sự Sanh ra thuộc linh. Phép báp-têm bằng nước nhưn Danh Đức Chúa Jêsus Christ; sự xưng công bình bằng đức

tin, tin vào Đức Chúa Jêsus Christ. Nước! Tiếp theo là gì? Huyết; sự nên thánh, thanh tẩy, có kết quả.

³⁶⁶ Có một chỗ mà người Na-xa-ren các anh đã thất bại; anh em chỉ đi đến đó mà không đi xa hơn. Cái bình được thánh hóa ở trên bàn thờ, sẵn sàng cho sự hầu việc, nhưng không ở trong sự hầu việc. “Phước cho những người,” bài giảng trên núi, “đói khát sự công bình, vì họ sẽ được no đủ.” Cái bình được thánh hóa. Điều đó đúng.

³⁶⁷ Điều đó giống như người nữ đồng trinh. Từ *đồng trinh* có nghĩa là “tinh khiết, thánh thiện, thuần khiết, nên thánh.” Năm người có dầu, và năm người không; năm người được đầy đầy, còn năm người kia chỉ ở trong tình trạng của sự nên thánh. “Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh *kể từ khi* anh em tin chưa,” hỏi anh em Báp-tít, Trưởng Lão?

“Chúng tôi không biết có Đức Thánh Linh nào.”

“Thế thì, anh em đã làm phép báp-têm như thế nào?” Ừ-m.

³⁶⁸ Sau khi ông đặt tay trên họ, họ chịu lúc đó, sau khi được cứu và được nên thánh, họ được đầy đầy Đức Thánh Linh. Đúng.

³⁶⁹ Nước, Huyết, Linh! Chúa Jêsus đến để rửa và làm cho sạch, và để thánh hóa Hội thánh, mà Ngài phải đến và sống trong. Với Huyết của Chính Ngài; Ngài đã ban cho Dòng Huyết được sanh ra của Đức Chúa Trời của Chính Ngài, để Ngài có thể thanh tẩy chúng ta ra khỏi sự sanh ra trong tình dục của chúng ta, và làm cho chúng ta thành cái bình đã được thánh hóa, thiêng liêng hầu cho Chính Ngài có thể đến.

³⁷⁰ “Còn ít lâu, và thế gian không thấy Ta nữa; tuy nhiên các người sẽ thấy Ta vì Ta,” đại từ nhân xưng, “sẽ ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến khi tận thế.” A-men. “Qua tất cả mọi cách, Ta sẽ ở cùng các người và ở trong các người. Các công việc Ta làm các người cũng sẽ làm. Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin.” Đức Chúa Trời ở trong Hội thánh! Ô, chao ôi! Thần thánh! “Có ba làm chứng trên Trời: Cha, Lời (Con), Đức Thánh Linh. Họ là Một.”

³⁷¹ Bây giờ, anh em có thể được cứu mà không được thánh hóa. Anh em có thể được thánh hóa mà không có Đức Thánh Linh;

đúng, linh được thánh hóa, không được đầy dẫy. Thánh hóa lòng anh em, tẩy sạch lòng anh em, mà không có sự đổ đầy với điều gì đó. Đó là những gì Ngài đã phán, “Khi tà linh ra khỏi một người, nó đi vào những nơi khô khan. Trở lại, tìm thấy cả nhà mình được quét dọn sạch sẽ, và bước vào. Tình trạng sau cùng của người đó còn nhiều lần, gấp bảy lần, tệ hơn lúc đầu tiên.”

³⁷² Đó là những gì đã xảy ra cho anh em Hành Hương Thánh, những người Na-xa-ren, và vân vân. Anh em đã tin nhận. Và khi Đức Thánh Linh đến, bắt đầu nói tiếng lạ, và cho những dấu kỳ và phép lạ, anh em gọi đó là “ma quỷ” và phỉ báng các công việc của Đức Chúa Trời, gọi đó là “một việc tà.” Và anh em thấy hội thánh mình đã đi đâu? Hãy ra khỏi nó! Thì giờ là đây, sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ đang được giảng dạy, Đức Chúa Trời đã khải thị trong quyền năng của những sự biểu hiện của Ngài về Đức Thánh Linh. A-men. Ngày của sự cứu chuộc đã gần rồi.

³⁷³ Bây giờ, Thần thánh trong Ngài, Ti-mô-thê Nhất 3:16.

...mọi người đều cho sự màu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm: vì Đức Chúa Trời đã được tỏ ra trong xác thịt,... đã được các thiên sứ trông thấy,...được thiên hạ tin cậy, được cất lên trong sự vinh hiển.

³⁷⁴ Ồ, cứ tiếp tục và tiếp tục và tiếp tục như thế. Nhưng hiện giờ chúng ta đang ở đâu? Ở cuối câu 8.

³⁷⁵ Tối nay chúng ta bắt đầu với câu—câu thứ 9, *Khải Tượng Trên Đảo Bát-mô*. Ồ, có những điều vĩ đại sẵn dành cho chúng ta. Anh chị em yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

³⁷⁶ Anh em thật sự làm điều đó không? Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài với anh em, được bày tỏ rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời, Đức Chúa Jêsus Christ, Đức Chúa Trời biểu lộ trong xác thịt, để cất tội lỗi đi không? Ngài đang khải thị chính Ngài trong những ngày cuối cùng này trong các hội thánh Ngài, đang bày tỏ chính Ngài.

³⁷⁷ Bây giờ, chính những điều này đang đi vào trong Hội thánh, hãy để ý và thấy, ở sự kết thúc của Sứ điệp này, rằng Kinh Thánh không nói những điều này thì xảy ra, thật chính xác không. Hãy xem thử chúng đúng không, trong Thời đại Ê-phê-sô, và Bẹt-găm, Thi-a-ti-ơ, cho đến, mọi thời đại.

³⁷⁸ Đã nói cách mà Luther sẽ làm, và cách mà Wesley sẽ làm thế nào. Và cách mà giáo phái Ngũ Tuần này sẽ đi vào tình trạng Lao-đi-xê, hâm hẩm như thế nào, nhưng, ở giữa của điều đó, Ngài sẽ kéo dân sự ra. Đúng thế. Điều đó chính xác. Chúng ta hiện ở thời cuối cùng. Ồ, tôi rất vui mừng! Và, ồ, như tôi đã thấy chính mình suy yếu đi, và nhìn vào bạn bè tôi và các thứ, và thấy thế giới và những—và những dao động mà ở trong nó, và rồi nghĩ rằng sự Đến của Chúa đang lại rất gần. Chúng ta đang ở cuối của thời đại.

³⁷⁹ Lòng người đang bối rối vì sợ hãi. Mọi nơi, mọi người, nó đang cảnh báo trên ra-đi-ô, suốt thời gian, “Hãy sẵn sàng cho sự cất lên không trung. Hãy nhận *điều này* vào, và hãy nhận lấy *điều kia* vào, và đi xuống tầng hầm.” Làm sao bạn sẽ trốn được điều đó? Không thể trốn được điều đó. Ồ, điều đó sẽ đi một trăm năm mươi bộ vào lòng đất, trong một trăm năm mươi dặm, vuông. Ồ, sự chấn động của nó sẽ...Nếu nó đụng ở đây, nó sẽ làm rung động Indianapolis đổ nhào xuống đất. Ồ, nó sẽ cứ làm nổ tung Indianapolis ra từng mảnh, đụng ngay ở đây tại Louisville, đây, một trong những điều đó. Khó có thể nói người ta nhận được gì ngoài điều đó.

³⁸⁰ Và, hãy xem, bạn không phải...Bạn biết đấy, nước Nga không phải làm điều đó. Cu-ba có thể làm điều đó. Bất cứ nơi nào nhỏ bé, một—một nơi nhỏ bé cỡ Alcatraz ngoài xa kia, có thể làm điều đó, bao trùm cả thế giới. Điều duy nhất bạn phải làm là chỉ xếp hàng nó và kéo sợi dây. Bạn không cần quân đội. Bạn chỉ cần một người cuồng tín làm điều đó, trong tay ma quỷ. Điều đó hoàn toàn đúng. Người đó có thể làm điều đó, và rồi mọi sự chấm dứt. Nó sẽ chấm dứt tất cả khi đó.

³⁸¹ Nhưng, ồ, cho phép tôi đưa cho bạn điều phước lành này. Khi chúng ta thấy điều đó gần rồi, khi chúng ta thấy nó có thể xảy ra trước buổi sáng. Hãy nhớ, Hội thánh đi về nhà trước khi điều đó đã xảy ra. Sự Cất lên xảy ra trước đó.

³⁸² Vậy thì, anh em có thể không nhớ, nên nhớ, Chúa Jê-sus phán, “Như đã xảy ra trong thời của Nô-ê, như đã xảy ra trong thời của Lót.” Nên nhớ, trước khi có giọt mưa nào rơi xuống, Nô-ê đã ở trong tàu. Thấy không? Nô-ê đã ở trong tàu. Ông đã thực hiện, qua điều này. Và bây giờ, Nô-ê là một hình bóng của người Do Thái. Nhưng Hê-nóc đi về nhà không có sự chết. Và khi Nô-ê đã thấy Hê-nóc đi, ông biết đã đến lúc, bắt đầu trên tàu đó. Đúng thế. Đó là dấu hiệu của Nô-ê, khi Hê-nóc về nhà. Và ngay khi Hội thánh dân Ngoại được cất lên, thì lúc đó Ngài bày tỏ chính Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên. Hiểu không? Đúng thế.

³⁸³ Nên nhớ, trong thời của Lót, như Chúa Jê-sus đã phán, trước khi một tia lửa chạm trái đất, Thiên sứ đó đã phán, “Hãy vội vàng. Nhanh lên. Hãy ra khỏi chốn này, vì Ta không thể làm điều gì cho đến khi người đến đó.” Trước khi lửa đùng vào, Lót và gia đình đã ở ngoài và đi. Vì vậy, sự Cất lên sẽ đến trước khi cơn Đại nạn đến.

³⁸⁴ Cơn Đại nạn, nhiều người có sự nhầm lẫn điều đó. Chúng ta sẽ giải quyết nó, tuần này, ý Chúa, bởi sự giúp đỡ của Chúa. Hãy nhớ, anh em đang trông đợi Thời kỳ Đại nạn, đó là, nếu anh em sẽ xếp loại điều đó trong Kinh Thánh, đó là những ngày Hoạn nạn của Gia-cốp, anh em thấy, khi ông bị hoạn nạn. Chẳng có gì liên quan với các dân Ngoại. Dân Ngoại không có gì liên quan với điều đó. Không có hình bóng trong Kinh Thánh với điều đó. Hội thánh dân Ngoại được Cất lên.

³⁸⁵ Và anh em đang trông chờ “nước biến thành huyết,” và những điều như thế. Điều đó bao trùm lên dân Y-sơ-ra-ên lần nữa, quay lại với Môi-se và Ê-li xưa kia, khi họ trở lại. Ê-li, trong lần thứ tư, quay lại trong thần linh. Cũng không có ai trong những người đó đã chết.

³⁸⁶ Hay, là...Môi-se đã chết; họ không biết ông được chôn ở đâu. Ông bị giữ để được sống lại ở một nơi nào đó giữa lúc đó và ở đó, bởi vì, trên Núi Hóá Hình, ông đã ở đó, đang trò chuyện với Chúa Jê-sus. Phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không?

³⁸⁷ Vì thế họ sẽ trở lại và bị giết, và nằm trên con đường thiêng liêng được gọi là “Sô-đôm,” nơi Chúa chúng ta bị đóng đinh trên thập tự giá, Giê-ru-sa-lem. Họ sẽ giảng cho dân Do Thái, và đánh

vào trái đất, và đóng các tầng trời lại, và đại loại như thế. Và sự chấm dứt của chức vụ dân Ngoại sẽ mang sang với sự nối kết với điều ấy, và dân Ngoại sẽ về nhà, và chức vụ đó sẽ đi tiếp. Sẽ có sự phán quyết cuối cùng cho muôn vật. Hai phần ba trái đất đổ xuống, và mọi thứ khác. Khi xác chết họ nằm trên đường phố, ba ngày, hãy xem nó là loại gì.

³⁸⁸ Hãy nhìn những bức tranh này tôi đã có được từ dưới Nam Mỹ, khi người ta đã giết nhà truyền giáo Ngũ Tuần ấy ở đó, vợ ông, để nằm trên đường phố, và ông cùng hai con nhỏ. Cô bé, và bụng nó sưng phồng lên như *thế*. Thậm chí người ta không muốn chôn họ. Đi qua, nhỏ nước bọt trên người họ như thế, trong ba hay bốn ngày. Anh Kopp đã chụp hình. Tôi có chúng ở nhà, đây, cách họ làm.

³⁸⁹ Rồi họ gởi quà, cho nhau. Hãy nhìn những hình bóng đó trong Kinh Thánh như thế nào, anh em thấy những gì giáo hội sẽ làm thế. Đúng thế, ở gần ngay, và di chuyển ngay vào giống như con rắn ngay lúc này, thật xảo quyệt hết sức, dấu hiệu của các việc ngay bây giờ.

³⁹⁰ Hãy nhìn xem lời tiên tri Chúa ban cho tôi vào năm '33, nó đã xảy ra như thế nào, “Người ta sẽ cho phép phụ nữ bầu cử. Trong việc bầu cử, họ sẽ bỏ cho người sai trật.” Bảy điều được đưa ra, và năm trong những điều đó đã xảy ra rồi. Điều tiếp theo là một người đàn bà quan trọng, một giáo hội, một quyền lực hay điều gì đó, sẽ cai trị hiệp chúng quốc Hoa Kỳ này, cai trị. Khi đó tôi đã thấy nó thật giống như đồng tro tàn, đang nằm đó, nơi mà nó tới hồi kết thúc. Đó là kỳ cuối cùng.

³⁹¹ Nó nói, “Người ta sẽ có những máy móc mà có thể lái. Họ không cần người lái bên trong nó.” Họ thật sự đã hoàn thành nó. Nó nói, mười một năm...

³⁹² Đức Thánh Linh đã phán với tôi như vậy. Giờ thì nó có trên báo đấy. Bạn không thể...Điều đó không thể bị chối cãi. Ở trên báo đấy, như Đức Thánh Linh đã phán.

³⁹³ Mười một năm trước khi Tuyến Maginot được xây dựng, tôi đã nói, “Những người Đức...Người Mỹ sẽ chỉ...Tổng thống

Roosevelt sẽ là nhãi nhép đối với hết thảy họ.” Và đúng thế. Ông ta đã thế.

³⁹⁴ Tôi không muốn làm tổn thương tình cảm đảng Dân chủ các anh, nhưng tôi—tôi đang nói với anh em. Không phải là người của đảng Dân chủ hay Cộng hòa lúc này. Chính là Đức Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, mà chúng ta đang nói về. Tôi không phải là người của đảng Dân chủ hay Cộng hòa. Tôi là một tín đồ Đấng Christ. Vì vậy nên, họ, bất kể nó là gì, nhưng anh em hãy lưu ý ở đó.

³⁹⁵ Và nhìn ở đây, ngày nọ, nếu bạn muốn thấy đám người nổi loạn đó là gì. Hãy lấy những cái máy kia và chọn chỗ chúng, chỗ mà, mỗi lần bạn muốn bỏ phiếu cho Ông Nixon, bạn phải bầu cho người khác này, cùng một lúc. Ed...J. Edgar Hoover đã lôi những người hành động vô ý thức kia ra. Bao nhiêu người đã đọc nó? Ồ, chắc chắn rồi, nó ở trên khắp các tờ báo, tin tức, cùng mọi thứ khác. Bạn thấy chúng ta ở đâu không?

³⁹⁶ Không có điều gì chân thật hơn ngoài Đấng Christ. A-men. Ồ, quyển Sách cổ xưa đầy phước hạnh đó! Chính là Nó. Đó là Sách duy nhất mà nói cho bạn biết bạn là ai, bạn từ đâu đến, và bạn đang đi đâu (Vâng, thưa quý vị.), là Sách xưa đầy phước hạnh này, ồ, điều đó khiến tôi yêu Ngài. Còn các bạn? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Tin cậy nơi Cha, tin cậy nơi Con,
Tin cậy nơi Đức Thánh Linh, ba này là Một;
Ma quỷ sẽ run rẩy, và tội nhân tỉnh thức;
Tin cậy nơi Giê-hô-va làm rung động bất cứ
điều gì.

³⁹⁷ A-men. Thật là một ngày vĩ đại ở phía trước chúng ta, hỡi các bạn! Sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ mà Đức Chúa Trời đã ban cho thiên sứ Ngài, và đến và đã báo hiệu nó cho Giảng, để nó có thể được biết qua các Thời đại Hội thánh, điều mà sắp xảy ra cho chúng ta.”

³⁹⁸ Cầu xin Chúa ban phước cho chúng ta lúc này, khi chúng ta đứng lên tại chỗ. Và ai đang chơi đàn pianô, xin chơi cho chúng ta bài, *Mang Danh Jêsus Với Anh*.

³⁹⁹ Bây giờ lắng nghe. Đó là, không nghi ngờ gì, có những vị khách lạ ở đây giữa chúng ta trong đèn tạm sáng nay. Tôi muốn anh em bắt tay họ. Mời họ, đi về nhà với anh em, và hơn thế nữa. Và chào mừng mọi người. Tôi muốn mọi người chắc chắn làm điều đó.

⁴⁰⁰ Và nên nhớ buổi nhóm sẽ bắt đầu lúc bảy giờ đúng, tối nay. Và vào bảy giờ ba mươi, tôi sẽ giảng *Khải Tượng Trên Đảo Bát-mô*. Tối ngày mai, ý Chúa, tôi sẽ giảng về thời đại hội thánh đầu tiên, Ê-phê-sô, trong Thời đại Hội thánh.

⁴⁰¹ Bây giờ chúng ta sẽ hát bài *Mang Danh Jêsus Với Anh*, bài hát kết thúc buổi nhóm tại đèn tạm nhỏ bé của chúng ta. Và xin mời mọi người cùng hát nào. Được rồi.

Mang Danh Jêsus với anh,
Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi,
Hãy mang nó trong mọi nơi anh đi.

Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh tôn quý, Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

⁴⁰² Bây giờ trước khi chúng ta hát câu tiếp theo, tôi muốn anh em Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, Công giáo, Na-xa-ren, Hành Hương Thánh, cùng hết thầy cứ quay quanh, bắt tay với người nào đó ở phía trước bạn, bên cạnh bạn, phía sau bạn, nói, “Chào bạn, Cơ-đốc-nhân lữ hành, tôi rất vui vì sự có mặt của bạn ở đây sáng nay. Rất vui mừng được thông công với anh, chung quanh những việc thuộc về Đức Chúa Trời. Tôi biết chúng ta đã có một thì giờ tuyệt vời. Hi vọng gặp lại anh ở đây tối nay.” Điều gì đó như vậy, khi bạn bắt tay với mọi người, phía trước bạn, phía sau bạn, chung quanh bạn.

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,

Hẹn gặp lại anh tối nay, Anh Neville. Hẹn gặp lại các bạn tối nay.

...chân,
Vua của các vua, trên Trời, chúng ta sẽ tôn cao
Ngài,
Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.
Ô Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.
Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! cho đến lúc
chúng ta gặp nhau!
Cho đến lúc dưới chân Jêsus chúng ta trùng
phùng; (cho đến lúc chúng ta gặp nhau,)
Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! cho đến lúc
chúng ta gặp nhau!
Chúa dẫn đưa anh tặn khi ta trùng phùng!

Bây giờ khi chúng ta cúi đầu:

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! cho đến lúc
chúng ta gặp nhau!

SỰ KHẢI THỊ CỦA ĐỨC CHÚA JESUS CHRIST VIE60-1204M

(The Revelation Of Jesus Christ)

LOẠT BÀI SỰ KHẢI THỊ CỦA ĐỨC CHÚA JESUS CHRIST

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 4 tháng Mười Hai, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org